

”Lyxshoppade – bara timmar efter morden”

En analys av svenska nyhets-
framställningar av unga kvinnor
delaktiga i gängkriminalitet
2023-2025

Malin Stromgren & Johan Pålsson

Handledare: Imad Rasan

Abstract

Arbetets art:	Kandidatuppsats
Sidantal:	52 sidor
Titel:	”’Lyxshoppade – bara timmar efter morden’ – En analys av svenska nyhetsframställningar av unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet 2023-2025”.
Författare:	Malin Stromgren och Johan Pålsson
Handledare:	Imad Rasan
Examinationsdatum:	2026-06-02
Sammanfattning:	Gängkriminalitet är ett ämne som framställts av flertalet svenska nyhetsartiklar under de senaste åren. Denna uppsats syftar till att undersöka hur unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet framställs i svenska nyhetsartiklar mellan 2023 och 2025. Den syftar även till att undersöka hur deras framställningar kan förstås i relation till samhälleliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet. Valet grundar sig i att gängkriminalitet främst är ett manligt fenomen, och att kvinnors delaktighet därför kan upplevas svårbegriplig. För att genomföra uppsatsen har 28 nyhetsartiklar från tio olika svenska tidningsbolag analyserats utifrån en kvalitativ innehållsanalys. Det genomfördes med en teoretisk anknytning till Entmans medialt utvecklade ramanalys och Heidensohns begrepp dubbel avvikelse. Resultatet visade att nyhetsartiklarna tenderade att framställa de unga kvinnorna utifrån tre olika ramar: offer, relationella aktörer eller agerande aktörer. Det fungerade som sätt att behandla den dubbla avvikelsen, som annars utmärker de unga kvinnorna, genom neutralisering, omförhandling eller synliggörande. Resultaten analyserades i en kontext av samhälleliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet.
Nyckelord:	Unga kvinnor, Gängkriminalitet, Nyhetsframställningar, Ramanalys, Dubbel avvikelse

Innehållsförteckning

Förord.....	i
1. Inledning.....	1
1.2 Syfte och frågeställningar.....	3
2. Tidigare forskning.....	4
2.1 Svenska bidrag genom offentliga rapporter.....	4
2.2 Internationella bidrag genom media.....	5
2.2.1 Media isolerar och personifierar.....	5
2.2.2 Nyhetsvärdet i dramatiska framställningar.....	6
3. Teoretiska utgångspunkter.....	8
3.1 Ramanalysens grund och utveckling.....	8
3.1.1 Ramanalys som verktyg.....	8
3.2 Dubbel avvikelse.....	9
3.2.2 Begreppets konsekvenser och effekt i media.....	9
4. Metod.....	11
4.1 Kvalitativ innehållsanalys.....	11
4.2 Avgränsningar.....	12
4.2.1 Grad av gängkriminell involvering.....	13
4.2.2 Tidsperiod.....	13
4.2.3 Urval av tidningsartiklar och citat.....	13
4.2.4 Val av tidningsbolag.....	14
4.3 Insamling av empiri.....	15
4.4 Kodningsprocessen.....	16
4.5 Metodologiska överväganden.....	18
4.5.1 Uppvisa transparens.....	18
4.5.2 Kvalitativa kriterier.....	18
4.5.3 Etisk reflektion.....	19
5. Analys av nyhetsartiklarnas framställningar.....	20
5.1 Ram 1: Offer.....	20
5.1.1 Kriminella roller.....	21
5.1.2 ”Gröna gummor”.....	22
5.1.3 ”Rosa lagbok”.....	24
5.2 Ram 2: Relationell.....	25
5.2.1 Kärleksrelationer.....	26
5.2.2 Omedvetenhet och romantisering.....	28
5.2.3 Traditionella eller kriminella offer.....	29
5.3 Ram 3: Agerande.....	30
5.3.1 Psykisk ohälsa eller missbruk.....	31

5.3.2 Ekonomiska svårigheter och kriminell villighet.....	33
5.3.3 Likgiltig för människoliv.....	34
6. Diskussion.....	36
7. Referensförteckning	39
8. Bilagor	44
<i>Bilaga 1: Alla insamlingstillfällen och fynd utifrån de valda sökorden.....</i>	<i>44</i>
<i>Bilaga 2: Nyhetsartiklarna som utgjorde det empiriska materialet</i>	<i>44</i>
<i>Bilaga 3: Kodningsschemat för innehållsanalysen</i>	<i>46</i>

Förord

Även om vi under utbildningen har skrivit andra arbeten om gängkriminalitet utifrån ett genusperspektiv, fanns det ett intresse att även låta kandidatuppsatsen beröra detta ämne. Men att i detta fall inte fokusera på de gängkriminella individerna själva, utan hur svensk media framställer unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet. Det gemensamma intresset hos oss båda gjorde att samarbetet flöt på bra och strukturerat. Slutligen vill vi även tacka handledare Imad Rasan för oerhört hjälpsamma kommentarer, råd och bidrag under hela arbetsprocessen.

Lunds universitet, 14 maj 2026

Malin Stromgren & Johan Pålsson

1. Inledning

”Hon är, likt många andra i den här miljön, likgiltig för människoliv /.../”.

(De Vivo, 2024, s. 10)

Det säger en polis i *Dagens Nyheter* om en ung kvinna som står inför rätta misstänkt för att ha varit torped, motsvarande yrkesmördare, i en eskalerad situation mellan kriminella gäng (De Vivo, 2024, s. 10). Polisens uttalande är ett av flera exempel på svenska nyhetsartiklars framställningar av unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet, vilket ett omtalat ämne i närtid utifrån nyhetsartiklars publiceringar, och huvudområdet för denna uppsats (Tansel, 2025; De Vivo, 2024). Tre centrala begrepp för uppsatsen är därmed ”unga kvinnor”, ”framställningar” och ”gängkriminalitet”. I uppsatsen definieras ”unga kvinnor” utifrån hur nyhetsartiklarna på egen hand kategoriserar dessa individer. Med ”framställningar” tolkas det som sättet dessa nyhetsartiklar presenterar och ger en bild av de unga kvinnorna. Slutligen definieras ”gängkriminalitet” kriminella gäng som begår brott, exempelvis narkotikaförsäljning eller exploaterar samhällliga system som ger ekonomiskt kapital (Bris, 2026).

Valet att fokusera på framställningar av dessa unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet grundar sig i att kriminella kvinnor som begår brott eller våldsdåd framhäver kvinnlighetens skarpa gränser, och kan därför upplevas som avvikande och farliga (O’Neill & Seal, 2012, s. 42). På grund av detta, och då kriminella nätverk främst är ett manligt fenomen, kan de unga kvinnornas kriminalitet i gäng upplevas som svårbegriplig av samhället (Tollin, Hurve & Dufort, 2025:13, s. 7). Uppfattningen kan prägla den mediala debatten och dess framställningar av unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet genom att reflektera denna avvikande syn. Ett fokus på detta kan även ge upphov till att bakomliggande politiska och straffrättsliga diskussioner om kvinnlig kriminalitet lyfts fram.

Ett sätt att beskåda detta är därför genom nyhetsartiklar. Det grundar sig även i att de fyller en roll som aktiva producenter av mening där de kan ses som verksamma aktörer. Med hjälp av urval, vinkling och sitt berättande kan de forma, snarare än enbart spegla föreställningar om unga kvinnor i gängkriminalitet. Det möjliggörs eftersom innehållet i nyhetsartiklar kan väljas ut av redaktionen och konsumenter har även politiska preferenser som önskas tillgodoses i nyheterna (Rickardsson, 2022). Eftersom nyheter dessutom konsumeras av en tydlig majoritet av den svenska befolkningen, som år 2024 när 80 procent svenskar uppgavs konsumera nyheter,

har innehållet i dem troligtvis en stor påverkan på svenskarnas samhälleliga uppfattningar (Andersson, 2025, s. 13). En förståelse för hur svenska nyhetsartiklar framställer unga kvinnor i gängkriminalitet kan således agera grund för en förbättrad insikt i hur framställningarna skapar, men även speglar, samhälleliga uppfattningar om denna grupp.

Det innebär rent konkret att vi kommer undersöka meningar i svenska nyhetsartiklar som på olika sätt beskriver unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet, exempelvis som självständiga aktörer som tar sig an morduppdrag, eller flickvänner som transporterar narkotika åt gängkriminella män. För att se om, och i så fall på vilket sätt, nyhetsartiklarna skiljer sig åt i sina framställningar beroende på vilken roll den unga kvinnan beskrivs ha i gängkriminaliteten. Med syfte att försöka synliggöra vilka stereotyper och normer kring kvinnlig kriminalitet som präglar det svenska samhället, liksom dess institutioner och nyhetsframställningar.

Det är något som internationella studier ur den tidigare forskningen har undersökt, fast i länder som USA, Kanada och Israel, samt utan ett huvudsakligt fokus på gängkriminalitet. Studierna har identifierat att media isolerar och personifierar kvinnlig brottslighet, samt att det finns ett nyhetsvärde i dramatiska framställningar av kriminella eller våldsamma kvinnor. Resultat som har möjliggjorts tack vare mediaanalyser, i form av att undersöka hur tidningsbolag och nyhetsartiklar framställer våldsamma, men även kriminella kvinnor. De svenskt bedrivna studier som också har undersökt detta ämne motsvarar ett fåtal bidrag, i relation till den internationella forskningen (Larsson, Arnell & Moberg Stephenson, 2024). I och med detta syns en forskningslucka eftersom det saknas ytterligare svensk forskning som har utgått från samma metoder, men särskilt inriktat sig på hur nyhetsartiklar framställer unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet. Det är viktigt att undersöka då gängkriminalitet förmodligen upplevs av samhället som den form av brottslighet starkast förknippad med höggradiga maskulina föreställningar. Således finns en stark kontrast till femininitet, vilket skulle kunna synas i nyhetsartiklarnas framställningar.

Genom att undersöka detta är denna uppsats ett bidrag till att fylla denna forskningslucka, vilket genomförs med hjälp av en kvalitativ innehållsanalys av 28 nyhetsartiklar från tio olika svenska tidningar som framställer unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet. Nyhetsartiklarna har undersökts med teoretisk utgångspunkt i Robert M. Entmans vidareutvecklade mediala tankemodell av Goffmans ramanalys, och Frances Heidensohns begrepp dubbel avvikelse.

1.2 Syfte och frågeställningar

Valet av dessa teoretiska utgångspunkter grundar sig i uppsatsens syfte. Vilket är att undersöka hur unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet framställs i svenska nyhetsartiklar mellan 2023 och 2025, samt hur deras framställningar kan förstås i relation till samhälleliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet. Utifrån detta har följande två frågeställningar valts ut för att besvaras:

- 1) Hur framställs unga kvinnor i svenska nyhetsartiklar år 2023–2025 som är delaktiga i gängkriminalitet?
- 2) Hur kan nyhetsartiklarnas framställningar förstås utifrån samhälleliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet?

För att kunna besvara frågeställningarna och bemöta uppsatsens syfte har särskilda avgränsningar genomförts. Det gäller grad av gängkriminell involvering, tidsperiod, urval av tidningar och val av tidningsbolag. Den gängkriminella involveringen avgränsar sig till en gängkriminell delaktighet hos unga kvinnor, vilket dels innefattar narkotikahandel, bedrägerier, penningtvätt och den unga kvinnan som tillgång till genomförande av dödligt våld genom att locka ut brottsoffer (Brå, u.å). Tidsperioden 2023 till 2025 har valts ut eftersom det var under dessa datum som majoriteten av nyhetsartiklarna publicerades, och eftersom det är i närtid synliggör det att en aktuell diskussion om ämnet pågår. Det är endast nyhetsartiklar som har valts och inte exempelvis ledare, eftersom uppsatsen har strävat efter framställningar som i högsta grad grundar sig i informerande syften. Dessa nyhetsartiklar är hämtade från svenska tidningsbolag vars politiska inriktning skiljer sig åt, för att undvika risken att det empiriska materialet är politiskt ensidigt. Materialet har samlats in utifrån dessa avgränsningar med ett målstyrt urval.

Följande samtliga avsnitt motsvarar uppsatsens fortsatta struktur. Den kommer inledas med en översikt gällande den tidigare forskning som har bedrivits inom forskningsområdet. För att sedan introducera de två valda teoretiska utgångspunkterna som uppsatsen har tagit stöd i genomlöpande. Därefter följer ett avsnitt om uppsatsens metodologiska förhållningssätt och arbetsprocess. Det landar slutligen i en analys där särskilda utdrag från de analyserade nyhetsartiklarna presenteras, vilka sedan sammanställs i en diskussion som även anger uppsatsens begränsningar och förslag på fortsatt forskning.

2. Tidigare forskning

För att placera uppsatsen i en aktuell forskningskontext och framhäva de bidrag som hittills tillkommit inom området, utgörs följande avsnitt av tidigare gjorda studier och rapporter.

2.1 Svenska bidrag genom offentliga rapporter

Det syns i den svenska tidigare forskningen om unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet en tendens att bestå till övervägande del av offentliga rapporter, snarare än analyser om hur media framställer dessa unga kvinnor. Exempelvis bestod en rapport från Brå av deras studie där de intervjuat svenska flickor och kvinnor i kriminella nätverk om ingångsportar, delaktighet, brottslighet och utvägar (Tollin, Hurve & Dufort, 2025:13, s. 7). Vidare finns en rapport från researchbolaget Acta Publica, som redovisade resultaten från sin kartläggning av nätverkskriminaliteten och den organiserade brottsligheten i Sverige år 2024 (Acta Publica, 2025, s. 2). Den är genomförd med särskild granskning kring flickor och kvinnor som en del av nätverken. Slutligen finns en forskningsöversikt från Barnombudsmannen med fokus på och utvecklande av kunskapsläget om tjejer i kriminella miljöer, med stöd i studier gjorda inom ämnet (Arnell, Moberg Stephenson & Vogel, 2024, s. 3).

Ett av resultaten från dessa bidrag var att forskarna, med stöd i områdets gjorda forskning, beskrev sociala relationer som en av vägarna in i gängkriminaliteten för tjejer (Arnell, Moberg Stephenson & Vogel, 2024, s. 22). Det kan kopplas till en annan av studierna, där det framkom att en övervägande majoritet av tjejerna nämnde hur kärleksrelationer med äldre gängkriminella killar blev vägen in i kriminaliteten (Tollin, Hurve & Dufort, 2025:13, s. 36). Däremot beskrev det förstnämnda bidraget, med stöd i den gjorda forskningen, även hur tjejernas vägar in i gängkriminaliteten kan hänga ihop med eftersökt respekt, status, pengar och tillhörighet (Arnell, Moberg Stephenson & Vogel, 2024, s. 22).

Ytterligare ett resultat uppgav att det finns fyra uppdelningar av roller som tjejer i kriminella nätverk kan ta sig an: uppdragsgivare, logistiker, möjliggörare och utförare. Uppdragsgivaren beskrevs som den ansvarige individen för skapandet av uppdraget att utföra ett brott. Logistikern ansågs vara personen som har gett övriga inblandade instruktioner, samt varit behjälplig med rekrytering av utförare och styrt förloppet på så sätt. Försättningsvis uppgavs möjliggöraren som en person med stödjande funktion, exempelvis boka hotellrum eller transportera människor samt vapen. Slutligen var utföraren den som genomför självaste brottet (Acta Publica, 2025, s. 39).

Sammanfattningsvis syns det en gemensam förklaringsfaktor i den svenska tidigare forskningen, med utgångspunkt i offentliga rapporter, att sociala relationer fungerar som en väg in i gängkriminalitet för unga kvinnor. Den gängkriminella anslutningen hängde även stundtals ihop med ett sökande efter förbättrat socialt anseende, gemenskap eller förbättrat ekonomiskt tillstånd. Den tidigare forskningen i en svensk kontext visar även att det finns en förutbestämd kategorisering av unga kvinnor i gängkriminalitet som fördelar dem olika roller med olika ansvar. Sett till allt detta bidrar den svenska forskningen med en insyn i livsstilen för unga kvinnor i gängkriminalitet. Den visar däremot inte hur dessa unga kvinnor framställs i media, och bidrar således till den existerande forskningsluckan om ämnet i svensk forskning.

2.2 Internationella bidrag genom media

Även om den svenska forskningen inte fokuserar på mediala framställningar har den ett fokus på gängkriminalitet, vilket inte går att säga till lika stor grad om den internationella forskningen. Internationellt har nämligen endast två utav sex studier från den tidigare forskningen inkluderat framställningar av media som berör gängkriminalitet eller flickor i gäng (Larsson, Arnell & Moberg Stephenson, 2024; Andersen, Silcox & Isom Scott, 2021). Medan resterande har fokuserat på mediala framställningar av tjejers och kvinnors våld, deras brottslighet, kvinnor som både offer och förövare i våld, samt kvinnliga politiska brottslingar.

2.2.1 Media isolerar och personifierar

Med andra ord finns det internationell tidigare forskning om hur nyhetsartiklar framställer unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet, men bidragen motsvarar en minoritet i jämförelse med de som valt att fokusera på kvinnligt utövande av våld och allmän kriminalitet. Dock bidrar samtliga studier fortfarande till att uppvisa intressanta sätt som kvinnor i våldsamma och kriminella sammanhang framställs i media. Exempelvis syntes hur media i sina framställningar valde att fokusera på kvinnors individuella och personliga faktorer, snarare än den bredare kontexten såsom strukturer eller politiska ideologier vilka kunde ligga bakom deras våldshandlingar eller brott (Lavie-Dinur, Karniel & Azran, 2015, s. 334; Larsson, Arnell & Moberg Stephenson, 2024, s. 627). Kopplat till detta visar resultat från en annan av studierna, att presentationer av mäns våld mot kvinnor som isolerade event stärker idén att våldet är en isolerad patologi eller avvikelse (Carll, 2005, s. 145). Även om studierna skiljer sig åt i att presentera kvinnliga förövare eller offer, kvarstår dock fenomenet att media framställer våldet kopplat till kvinnorna i en isolerad kontext. Trots att studierna är genomförda i olika nationella och tidsmässiga kontexter, i form av Israel under 2010-talet, Nordamerika under tidigt 2000-tal och även i nutida svensk forskning, visar resultaten på liknande saker. Det stärker bilden av att fenomenet hos media att

isolera och personifiera unga kvinnor i dessa kontexter fortsätter att synas, genom tid och rum (Lavie-Dinur, Karnel & Azran, 2015, s. 342; Larsson, Arnell & Moberg Stephensson, 2024, s. 627; Carll, 2005, s. 145).

Det fenomenet kan förstärkas av de fyra teman som framkom i en av studierna efter att ha undersökt framställningar av kriminella och våldsamma tjejer i amerikanska och kanadensiska nyhetsartiklar (Andersen, Silcox & Isom Scott, 2021, s. 353). De teman som framkom var bland annat beskrivningar av dessa tjejer som ondskefulla skurkar vilka njöt av våld, eller ociviliserade djur som spred skräck. Teman bestod även av horor drivna av svartsjuka och besatthet, eller alldagliga flickor med våld som inte överensstämde deras personlighet som skötsamma och flitiga individer (Andersen, Silcox & Isom Scott, 2021, s. 353). Det sistnämnda temat kan bindas till ett resultat från en av de andra studierna, som med sitt resultat visade på att kvinnliga offer kunde framställas som goda offer vilka väckte sympati genom negativa skildringar av gärningsmännen (Collins, 2016, s. 296).

Sammantaget skapar de mer isolerade och personliga beskrivningarna av kriminella eller våldsamma unga kvinnor en möjlighet för media att framställa dem på bland annat sexistiska, makabra eller sympatiserande sätt.

2.2.2 Nyhetsvärdet i dramatiska framställningar

Dessa framställningar väcker även publika reaktioner. Det framgår i en av studiernas resultat gällande att vid brottslighet och avvikande beteende väcker kvinnor som gärningsmän en särskild fascination. Det ovanliga i ett sådant beteende ökar nyhetsvärdet. Tilläggningsvis visar samma studie på att allmänheten därför kan läsa om mediala fall innefattande kvinnliga gärningsmän och tack vare de dramatiska framställningar trösta sig själva, då de inblandade skiljde sig väsentligt från "vanliga" människor (Berrington & Honkatukia, 2002, s. 69).

Ett ytterligare led i dessa dramatiska framställningar är att de kan bilda beskrivningar av de kriminella unga kvinnorna som dubbelt avvikande, då de bryter mot kvinnliga och samhälleliga normer när de begår brott (Larsson, Arnell & Moberg Stephensson, 2024, s. 634; Andersen, Silcox & Isom Scott, 2021, s. 357). Det visar en av studierna på kan vara orsaken till att mediala fall med sådana framställningar får ett särskilt nyhetsvärde och har potential att chocka nyhetsartiklarnas läsare (Berrington och Honkatukia, 2002, s. 66). Det syns därför spår av Heidensohns dubbla avvikelse i den tidigare forskningen, som är en av den egna uppsatsens teoretiska utgångspunkter. Studiernas resultat bidrar till att visa hur dubbel avvikelse kan bli relevant

i ett medialt perspektiv, särskilt eftersom den rubriceringen kan ha större potential att nå ut till många på grund av dess nyhetsvärde. Eftersom nyheter är i behov av läsare kan en sådan framställning ses som ett sätt att framstå intressanta och aktuella för sin publik.

Sammanfattat bidrar den tidigare forskningen med att ge en inblick i att forskning om unga kvinnor i gängkriminalitet har bedrivits i en svensk kontext, dock huvudsakligen utan ett medialt perspektiv. Studierna som ändå haft ett medialt perspektiv utspelar sig främst i en internationell kontext och saknar ett starkt fokus på gängkriminalitet. Det syns däremot återkommande i den tidigare forskningen en applicering av Heidensohns dubbla avvikelse. Den, tillsammans med Entmans vidareutvecklade mediala tankemodell av Goffmans ramanalys, kommer användas i uppsatsen för att undersöka hur media framställer unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet och hur det kan förstås utifrån samhällseliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet.

3. Teoretiska utgångspunkter

3.1 Ramanalysens grund och utveckling

Grundaren bakom den sociologiska teorin om ramanalys, på engelska "frame analysis", är Erving Goffman. Han menade att när människor uppmärksammar en särskild händelse tenderar de i sin reaktion antyda och i praktiken tillämpa ett eller flera så kallade tolkningsramverk, "frameworks" (Goffman, 1974, s. xiii, 21). Teorin antyder att ramar är sätt att organisera erfarenhet och definierar vad som sker i en särskild situation, samt att det är så kallade tolkningscheman som människor använder sig av för att förstå kontexten.

Även om Goffmans resonemang är sociologiskt intressanta, är de inte ämnade för att analysera nedskrivet material. Eftersom det är tanken att göra i denna uppsats finns det behov av att inkludera Robert M. Entmans arbete, som vidareutvecklade Goffmans ramanalys med analyser av textunderlag i åtanke. Entman menar att oavsett hur begreppet inramning, på engelska "framing", används i enskilda fall erbjuder det alltid ett sätt att beskriva den kommunikativa textens genomslagskraft (Entman, 1993, s. 51). Intresset att bygga vidare på Goffmans ramanalys uttryckte Entman grundade sig i kritiken att trots faktumet att ramanalysen är allmänt förekommande inom samhällsvetenskap, är dess mediala applicering bristande.

Det finns enligt honom inte någonstans en beskrivning av teorin som tydligt visar hur ramar, på engelska "frames", förankras i och kommer till uttryck i en text, eller hur ramar påverkar tänkandet. Av den anledningen menar Entman att analyser av ramverk belyser det exakta sätt på vilket påverkan på ett mänskligt medvetande utövas genom överföringen, eller kommunikationen, av information från en källa likt nyhetsinslag, tal och yttrande, till medvetandet (Entman, 1993, s. 51-52). Syftet med artikeln där Entman presenterar ovan nämnda tankar är därför att identifiera och tydliggöra gemensamma tendenser i de olika användningarna av Goffmans centrala begrepp i ramanalysen, och föreslå en mer precis samt allmängiltig tolkning av dem.

3.1.1 Ramanalys som verktyg

Konkret menar Entman att i grunden handlar skapandet av en ram om urval och framhävande, eftersom skapandet av en ram innebär att välja ut särskilda aspekter av en upplevd verklighet och framhäva dem i ett kommunikativt sammanhang. Det sker på ett sätt som främjar en viss: problemdefinition, orsaksförklaring, moralisk bedömning, och åtgärdsförslag om hur det beskrivna ämnet ska hanteras (Entman, 1993, s. 52). Därmed gör ramar fyra saker: dels definierar de *problem* genom att fastställa vad en orsakande aktör gör med vilka kostnader och fördelar,

och diagnostiserar *orsaken* i form av att identifiera krafterna som orsakar problemet. Dels gör de *moraliska bedömningar* genom utvärderingar av orsakande aktörer med effekter, och föreslår *åtgärder* som att erbjuda och motivera lösningar på problemen, dels förutsäga deras troliga effekter (Entman, 1993, s. 52).

Sammanfattningsvis visar således Entman att ramar lyfter fram bitar av information om ett ämne som är föremål för kommunikation då uppmärksamheten riktas dit, samtidigt som ramarna orsakar att andra element döljs (Entman, 1993, s. 53). Därför är valet av Entmans medialt utvecklade ramanalys grundat i att ett sätt för nyhetsartiklarna att framställa unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet är att skapa ramar som placerar dem i en viss kontext som är präglad av genusföreställningar

3.2 Dubbel avvikelse

Dock är inte Entmans mediala version av ramanalys särskilt ämnad att användas för att analysera genusföreställningar. Och då uppsatsen fokuserar på unga kvinnor faller det naturligt att det krävs en teoretisk utgångspunkt med en feminin genusinriktning för att ge analysen sin fulla potential. En sådan utgångspunkt är Heidensohns begrepp dubbel avvikelse, som möjliggör en analys av de könade dimensionerna som nyhetsartiklarnas framställningar kan präglas av.

3.2.2 Begreppets konsekvenser och effekt i media

Begreppet syftar på att kriminella kvinnor anses dubbelt avvikande, eftersom de har brutit mot två uppsättningar sociala regler genom att vara kvinnor och kriminella (O'Neill & Seal, 2012, s. 42; Heidensohn, 1985, s. 51). Här används O'Neill och Seal som ett komplement till Heidensohn, eftersom de presenterar hennes begrepp i ett kapitel ur en bokserie gällande kritiska kriminologiska perspektiv. Vidare kan begreppet dubbel avvikelse leda till uppfattningen att kvinnliga brottslingar är svårare att rehabilitera, mer avskyvärda och onaturliga än manliga brottslingar (Heidensohn, 1985, s. 74). Uppfattningen kan skymtas i hur avvikande kvinnor framställs i offentligheten jämfört med deras manliga motsvarigheter, något som Heidensohn anser har stor inverkan på kvinnors beteende (Heidensohn, 1985, s. 85). Orsaken till framställningen, och i sin tur uppfattningen, i fallet med våldsamma kvinnor handlar om att de lyfter fram kvinnlighetens skarpa gränser och gör kvinnorna farliga. Genom sådana framställningar kan det få kvinnorna betraktade på sätt som utesluter dem från gruppen av avvikare. Sedan, om det i media inte går att finna fullbordade förklaringar till kvinnornas våld, leder det till att kvinnligt våldsutövande framställs som oroväckande då det rubbar föreställningar om det kvinnliga (Heidensohn, 2010, s. 113, 42).

Sammantaget bidrar begreppet dubbel avvikelse till en möjlighet att förstå och analysera hur kvinnor kan framställas som dubbelt avvikande, och dess slagkraft i media när bristen på färdiga förklaringar till deras kriminalitet finns. Begreppet, tillsammans med Entmans mediala version av ramanalys, kan således utgöra ett sätt att undersöka hur svenska nyhetsartiklar framställer unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet. Samt för att analysera varför de framställs på detta sätt i nyhetsartiklarna utifrån ett genusperspektiv.

4. Metod

Dessa teoretiska utgångspunkter, och bidragen från den tidigare forskningen, agerade analytiska byggstenar när uppsatsens analys utvecklades genom en kvalitativ innehållsanalys. Innehållsanalysen bestod av 28 valda nyhetsartiklar från tio olika svenska dagstidningar, både nationella och regionala. Analysenheten hos nyhetsartiklarna bestod av kondenserade meningsenheter i form av särskilda fraser, citat, textutdrag och återkommande teman gällande unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet (Lundman & Graneheim, 2017, s. 223). Därmed fokuserade inte analysen på hela artiklar, även om de kondenserade meningsenheterna analyserades i relation till artiklarnas kontext för att undvika att ta dessa ur sitt sammanhang. Även journalistens narrativa röst och citat från intervjupersoner, som inte var de unga kvinnorna själva, inkluderades i analysen då båda bidrog till att skapa framställningar av de unga kvinnorna.

När nyhetsartiklarna analyserades skedde det i ett växelspel mellan våra två teoretiska utgångspunkter och materialet som de valda nyhetsartiklarna motsvarade, vilket innebär att uppsatsen kännetecknas av en abduktiv ansats (Lundman & Graneheim, 2017, s. 221). Den abduktiva ansatsen möjliggjorde en ständig flexibel rörelse mellan utdragen från nyhetsartiklarna och de teoretiska utgångspunkterna, vilket gav upphov till en djupare förståelse för de mönster som uppkom i empirin. Detta var tack vare att vi inte var begränsade till att antingen utgå från empiri eller teori, utan kunde arbeta på ett sätt som kombinerande de två växelvis.

4.1 Kvalitativ innehållsanalys

Eftersom uppsatsen syftar till att undersöka hur nyhetsartiklar framställer unga kvinnor i gängkriminalitet ansågs det relevant att undersöka om det syntes variationer i nyhetsartiklarnas framställningar. Det skulle kunna ge en förståelse för i vilka sammanhang som nyhetsartiklarna skiljer sig åt och i sin tur agera möjlig förklaring till varför. Exempelvis om en ung aktiv gängkriminell kvinna skulle framställas annorlunda än en ung flickvän till en gängkriminell man och hur den variationen skulle kunna analyseras utifrån hur ramarna och samhällliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet fungerar. Detta motsvarar uppsatsens två frågeställningar, och ett relevant sätt att försöka besvara dem bedömdes vara en kvalitativ innehållsanalys då dess fokus är att beskriva variationer genom att identifiera mönster i textinnehåll (Lundman & Graneheim, 2017, s. 221). Andra metodologiska tillvägagångssätt övervägdes, likt en diskursanalys, men de avfärdades eftersom det främsta syftet med uppsatsen var att systematiskt kategorisera och koda materialet, än att djupdyka i språkets funktion och maktstrukturer (Boréus, 2022, s. 200-

203). En fortsatt diskussion om alternativa metodologiska förhållningssätt presenteras sedan i diskussionsavsnittet.

Vad som även talade för att använda en kvalitativ innehållsanalys var att det i varje text finns ett manifest innehåll samt ofta ett latent innehåll. Det finns med andra ord ett uppenbart innehåll i nyhetsartiklar som framställningar initialt uppvisar, exempelvis ordagranna citat från intervjuade personer. Dessa citat innefattar även ett latent innehåll med nyhetsartikelns underliggande budskap, det som fås genom att utläsa vad som uttrycks mellan raderna (Lundman & Graneheim, 2017, s. 221). Detta var viktigt för den egna uppsatsen att undersöka, eftersom föreställningar om kvinnlighet kopplat till kriminalitet sällan återfås utan att gräva i respektive texts underliggande betydelser. Det var tanken att Entmans medialt utvecklade ramanalys, tillsammans med Heidensohns begrepp dubbel avvikelse, skulle kunna bidra med att teoretiskt åstadkomma. Således låg intresset att försöka se bakom det uppenbara i svenska nyhetsartiklars framställningar, för att få fram eventuella variationer dem emellan. Dessa variationer är däremot inte generaliserbara resultat, eftersom en kritik mot kvalitativ forskning är svårigheten att generalisera utöver situationen som resultaten producerades i (Bryman, 2018, s. 484).

4.2 Avgränsningar

Eftersom en generalisering inte är möjlig blir därför syftet att nå det undersökta materialet på djupet, och då blir särskilda avgränsningar nödvändiga att applicera. De motsvarar ett målstyrt urval i form av att avgränsningarna har valts utifrån kriterier som möjliggör ett besvarande av uppsatsens två frågeställningar (Bryman, 2018, s. 498). Det målstyrda urvalet och således vad nyhetsartiklarna behövde kännetecknas av var följande:

- Unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet
- Publicerade mellan 2023-01-01 och 2025-12-31
- Endast nyheter, inte ledare eller debattartiklar
- Endast citat från hur andra beskriver de unga kvinnorna
- Tagna från svenska tidningsbolag med olika politiska inriktningar

Nyhetsartiklarna, som var publicerade på webben och inte tryckta versioner, motsvarar uppsatsens valda mediatyp. Valet av webb-versioner grundar sig i att de har möjlighet att uppdateras och ansågs därför av oss som mer lämpliga att ta del av. Därför har även datum från när nyhetsartiklarna samlades in presenterats, ifall artikeln därefter skulle ha ändrats.

4.2.1 Grad av gängkriminell involvering

Valet att endast inkludera unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet, exempelvis som yrkesmördare eller transportörer av narkotika åt gängkriminella pojkvänner, grundar sig i att det är kvinnlig kriminalitet som är uppsatsens intresse. Därav exkluderades nyhetsartiklar som inte beskrev de unga kvinnorna som kriminella, eftersom de inte erbjuder samma möjlighet att analysera hur dessa grundar sig i föreställningar om kvinnlig kriminalitet.

4.2.2 Tidsperiod

Varför tidsperioden 2023 till 2025, mer specifikt 2023-01-01 till 2025-12-31, applicerades som tidsmässig avgränsning i databasen Svenska Tidningar kan motiveras av flera skäl. En sökning i Svenska tidningar avslöjade att nyhetsartiklar om ämnet först uppträdde runt 2015. Att inkludera material från den tiden hade markant förlängt tidsperioden och krävt en longitudinell forskningsdesign för att möjliggöra en analys om förändringar över tid. Det hade således krävt ett annorlunda metodologiskt tillvägagångssätt än vad som är möjligt inom ramen för denna kandidatuppsats. Dessutom ligger fokus i uppsatsen på att analysera samtida nyhetsframställningar, snarare än historiska förändringar.

Vidare visade materialet från 2015 till 2022 mer begränsade och sporadiska nyhetsframställningar om ämnet. Det innebär att de inte möjliggör en sammanhängande och jämförbar analys av dessa framställningar i samma utsträckning. Perioden 2023 till 2025 framträder som mer lämpad för analys eftersom nyhetsframställningarna under den perioden var mer omfattande och regelbundna över tid. Det skapar möjligheten att identifiera återkommande fenomen och trender i framställningarna inom en mer stabil mängd data. Däremot kan en risk med denna avgränsning vara att insamlingen synliggör ett bias kring vad som råkar vara aktuellt just 2023 till 2025, och således osynliggör mer sporadiska framställningar som har skett över tid. Det kan kopplas till hur exkluderingen av framställningar mellan 2015 och 2022 kan göra att vårt material förlorar viktiga variationer i hur ämnet har utvecklats över tid i Sverige. Av de anledningarna är vi medvetna om att det finns vissa risker med materialet som har insamlats under den valda tidsperioden. Dock ser vi möjligheter till att framställa en värdefull analys kring materialet, genom att vi påminner oss själva om dessa risker under arbetets gång.

4.2.3 Urval av tidningsartiklar och citat

Det finns en medvetenhet i uppsatsen att inga nyhetsartiklar är fullkomligt fria från vad deras tidningsbolag representerar politiskt. Däremot är nyhetsartiklar förmodligen bäst lämpade för

att se hur framställningar blir när förhållanden inte är tänkta att vara argumenterande eller debatterande (The Wall Street Journal, 2026). Genom att exkludera artiklar av detta slag riskerar urvalet att begränsas markant, då gängkriminalitet i sig är ett väldigt åsiktsladdat ämne. Artiklar av den karaktären skulle kunna representera intressanta framställningar, men då är de inte enbart drivna av att informera om ämnet. Således skulle en inkludering av sådana artiklar glida ifrån uppsatsens syfte att försöka åstadkomma framställningar från tidningar som främst syftar till att informera om ämnet.

Valet att exkludera citat från de unga kvinnorna själva kan motiveras av att det inte var av intresse för uppsatsen, eftersom den fokuserar på hur dessa unga kvinnor framställs av andra människor. Denna exkludering innebär däremot att de unga kvinnornas syn på sig själva inte framhävs i denna uppsats, vilket kan anses problematisk när relativt könsstereotypa föreställningar av dem presenteras. Men genom att förhålla oss medvetna kring att uppsatsen kan bidra till att sprida vidare sådana föreställningar om de unga kvinnorna, visar det på en medvetenhet om riskerna som finns med avgränsningen.

4.2.4 Val av tidningsbolag

Nyhetsartiklarna som inhämtades avgränsades till tio svenska tidningsbolag:

- *Dagens Nyheter*, Stockholm
- *Expressen*, Stockholm
- *Svenska Dagbladet*, Stockholm
- *Göteborgsposten*, Göteborg
- *Smålandsposten*, Växjö
- *Aftonbladet*, Stockholm
- *Sydsvenskan*, Malmö
- *Värmlands Folkblad*, Karlstad
- *Helsingborgs Dagblad*, Helsingborg
- *Dala-Demokraten*, Falun

Både *Dagens Nyheter*, *Sydsvenskan* och *Helsingborgs Dagblad* beskrivs vara oberoende liberala (DN, 2026; Sydsvenskan, 2016; TT, 2014). *Expressen* och *Göteborgsposten* utger sig själva som liberala (Expressen, 2017; Jonzon, 2023). Både *Aftonbladet* och *Värmlands Folkblad* uppges ha oberoende socialdemokratiska ledarsidor, medan *Dala-Demokraten* i helhet beskrivs

vara oberoende socialdemokratisk (Schori, 2025; Mokhtari, 2017; Bonnier News, 2024). Slutligen uppges *Svenska Dagbladet* vara obunden moderat och *Smålandspostens* politiska etikett uttrycks vara moderat (Nationalencyklopedin, u.å.; Haage, 2025).

Urvalet motiveras av att valda tidningar kan representera en bred politiskt färgad mediabild och minimerar risken att se forskningsproblemet ur en ensidig politiskt influerad vinkel. Dessutom är urvalet bestående av tidningar spritt belägna i Sverige och ger därför ifrån sig ett brett geografiskt avtryck. En majoritet av dem inkluderas även i de tio största tidningarna i Sverige utifrån nettoräckvidd, och når därför troligtvis ut till en stor publik vars framställningar kan ha stort inflytande och därav vara intressanta för uppsatsen (Orvesto, 2026).

4.3 Insamling av empiri

Totalt samlades 28 nyhetsartiklar från tio tidningsbolag in under tre tillfällen via databasen Svenska Tidningar. Databasen valdes av det praktiska skälet att det skapade en mötesplats för oss att tillsammans beskåda materialet. För att få tillgång till Svenska Tidningar bokades tidsningsdatorn på Lunds universitetsbibliotek vid tre tillfällen: 5 mars, 18 mars och 28 april. Den tidsmässiga distansen till det sista datumet beror på att materialet från de två första tillfällena ansågs vara för ensidig politiskt färgat. Därför fanns det ett behov att genomföra en sista insamling, fast med nyhetsartiklar av annorlunda politisk färg än de tidigare.

Sökorden som användes var följande:

- Sökord ett: *gängkriminalitet AND 'unga tjejer'*
- Sökord två: *gängkriminalitet AND 'ung kvinna'*
- Sökord tre: *gängkriminalitet AND 'unga kvinnor'*
- Sökord fyra: *gängkriminalitet AND tjej**
- Sökord fem: *gängkriminalitet AND flickvän*

Genom att inte inkludera "flicka" i sökorden finns risken att nyhetsartiklar som använder sig av den formuleringen exkluderas, vilket gör att potentiellt intressanta nyhetsartiklar med den formuleringen går förlorade. Sverige tenderar vidare att använda både orden "gängkriminalitet" och "kriminella nätverk", varav nyhetsartiklar innehållande det sistnämnda riskerar att exkluderas med sökordet "gängkriminalitet". En mer inkluderad definition skulle därför kunna gett ännu fler fynd och breddat empirin. Om det dessutom finns ett bias mot särskilda framställningar, riskerar likartade sökord fånga in detta bias snarare än att bidra med olika framställningar. Exempelvis skulle det kunna finnas ett bias kring framställningar av de unga kvinnorna

i en gängkriminell kontext, då den benämningen av tidningsbolagen kan anses mer kraftfull och intressegivande än ”kriminella nätverk”.

Det första insamlingstillfället (5/3) utgick från de tre första sökorden och inkluderade inte *Helsingborgs Dagblad (HD)*, men lades till vid det andra tillfället då det är en relativt inflytelserik storstadstidning vars stad har växelvis haft problem med gängkriminalitet (Melin, 2026; Capuder & Kristiansson, 2024). Det andra tillfället (18/3) inkluderade HD och utgick dessutom från de två sista sökorden. Det tredje och sista tillfället (28/4) använde samtliga 5 sökord, men utgick även från tidningarna *Svenska Dagbladet*, *Smålandsposten*, *Värmlands Folkblad* och *Dala-Demokraten*.

Urvalsprocessen av nyhetsartiklarna som samlades in under dessa tre tillfällen genomfördes i flera steg. Initialt genererade sökorden ett stort antal träffar i databasen Svenska Tidningar (se Bilaga 1). Därefter exkluderades material som ledare, opinioner, debattartiklar och bokrecensioner. De kvarvarande nyhetsartiklarna var därefter översiktligt genomlästa för att avgöra om de handlade om unga kvinnor vilka beskrevs som delaktiga i gängkriminalitet. Artiklar som beskrev de unga kvinnorna endast som anhöriga till gängkriminella män uteslöts. Slutligen genomfördes en mer djupgående läsning av det kvarvarande materialet för att avgöra dess relevans baserat på uppsatsens syfte och frågeställningar. Denna successiva urvalsprocess resulterade i att tio nyhetsartiklar samlades in den 5 mars, tio stycken den 18 mars och åtta stycken den 28 april. Det innebar ett slutligt urval av 28 nyhetsartiklar som utgjorde grunden för vår analys (se Bilaga 2).

Insamlingen hade vid 28 nyhetsartiklar nått en mättnad i form av en igenkänning av artiklarnas formuleringar och det bedömdes även finnas tillräckligt med data för att täcka betydelsefulla variationer (Eriksson-Zetterquist & Ahrne, 2022, s. 64; Lundman & Graneheim, 2017, s. 230-231). Samtliga nyhetsartiklar skickades därefter via mejl från Svenska Tidningar till oss och skrevs ut i pappersform. Det gjordes för att synligt kunna understryka intressanta meningar och ha artiklarna lättillgängliga ifall citat behövde ses över en gång till under kodningsprocessen och analysen. För att utnyttja faktumet att vi var två, delades de utskrivna nyhetsartiklarna upp jämnt mellan oss och lästes individuellt. Därefter träffades vi, uppvisade och jämförde varandras understrykningar och tolkningar av nyhetsartiklarna.

4.4 Kodningsprocessen

Dessa understrykningar kännetecknades av kondenserade meningsenheter, likt citat från verk samma inom bekämpning av gängkriminalitet som beskrev hur laglydiga unga kvinnor används

av gängkriminella män. Nästa steg i kodningsprocessen bestod av att summera dessa kondenserade meningar i koder, med andra ord etiketter som kort beskrev meningarnas innehåll. Kopplat till citatet, där de ostraffade och till synes alldagliga unga kvinnorna uttrycktes som ”gröna gummor”, föll det naturligt att det även blev koden som beskrev citatets innehåll. Det följdes av att göra koderna till underkategorier, för att slutligen gruppera dem till kategorier (Lundman & Graneheim, 2017, s. 223). I exemplet med citatet motsvarade underkategorin vad koden står för, det vill säga att unga kvinnor, på grund av rättsväsendets låga grad av misstanke, används av gängkriminella män för att begå brott. Utifrån exemplet kan därmed koden kategoriseras som underskattning, och samma kodningsprocess löpte för samtliga av uppsatsens fem koder som slutligen sammanställdes i ett kodningsschema (se Bilaga 3).

Sedan sammanställdes koderna även i ett digitalt dokument, genom att listas i punktform under varje nyhetsartikel de förekom. För överskådlighetens skull färgkodades koderna och respektive kod markerades med en individuell färg (Noaks & Wincup, 2004, s. 131–132). Koden ”grön gumma” fick en grön markering, ”bihang” fick blå markering, ”utsatt eller utnyttjad” fick gul markering, ”aktör” fick röd markering och ”rosa lagbok” fick rosa markering. Färgkodningen möjliggjorde även för oss att se i vilken grad nyhetsartiklarna kännetecknades av respektive koder, för att synliggöra eventuella variationer.

Det digitala dokumentet möjliggjorde även att begreppen från de två teoretiska utgångspunkterna kunde operationaliseras genom språkliga och tematiska tecken som syntes i nyhetsartiklarnas material. Vid identifiering av ramar grundade sig innehållsanalysen i Entmans förståelse i hur ramar skapas, där särskilt fokus lades på vilka aspekter av de unga kvinnornas kriminalitet som framhävdes respektive doldes i nyhetsartiklarna. Nyhetsartiklarnas tecken på ramar kunde exempelvis vara återkommande beskrivningar av de unga kvinnorna som ”flickvänner”, ”utsatta” och ”offer”, men även formuleringar där de framställdes som självständiga eller strategiska aktörer. Även vilka orsaksförklaringar som nyhetsartiklarna framhävde analyserades, likt kärleksrelationer till män eller socioekonomiska förhållanden.

Konceptet av Heidensohns dubbla avvikelse var identifierat i formuleringar där de unga kvinnornas kriminalitet var tydligt eller underförstått framställd som avvikande, inte endast från lagen men även från samhälleliga normativa föreställningar om femininitet. Detta analyserades i innehållsanalysen vid sammanhang där de unga kvinnorna i samband med deras kriminella delaktighet betonades exempelvis som kalkylerande eller ovanliga. Innehållsanalysen fokuserade här även på situationer där de unga kvinnornas kriminalitet förklarades genom kärleksrelationer med gängkriminella män eller psykisk påverkan.

Som tidigare nämnt kännetecknades på detta sätt kodningen av en abduktiv slutledningsmetod, eftersom vi under kodningsprocessen flexibelt och aktivt rörde oss mellan Entman och Heidensohn, och materialet från nyhetsartiklarna (Lundman & Graneheim, 2017, s. 221). Detta växelspel gjorde att vi kunde analysera kondenserade meningsenheter i nyhetsartiklarna, utifrån hur ramar skapas och vad som definierar dubbel avvikelse. Det i sin tur ledde till att denna process av att tillskriva materialet olika koder gjorde att koderna kunde kategoriseras till ramar, vars framställningar på olika sätt kunde analyseras utifrån begreppet dubbel avvikelse.

4.5 Metodologiska överväganden

4.5.1 Uppvisa transparens

Uppsatsens analys kan ses som delvis präglad av våra egna positioner och förförståelser om ämnet, vilka kan ha spelat in i faktumet att en text får mening genom läsaren och inte har *en* given mening (Lundman & Graneheim, 2017, s. 220). Med ett intresse för gängkriminalitet som ämne sedan innan, kan gjorda kopplingar och tolkningar i analysen vara präglade av denna förförståelse. Därför har vår egen position i ämnet till stor del varit avgörande för analysen, och liknar nödvändigtvis inte en analys som skulle producerats av en utomstående skribent utan detta intresse. Av den anledningen är det väsentligt att ge läsare möjligheten att själva bilda sig en uppfattning om materialet fria från våra tolkningar. Valet att presentera flertalet citat från nyhetsartiklarna som analyserats möjliggör det, då läsaren kan bedöma giltigheten av våra tolkningar utifrån dessa citat (Lundman & Graneheim, 2017, s. 231).

4.5.2 Kvalitativa kriterier

Genom att inkludera citat, men även kodningsschemat och systematiskt beskriva kodningsprocessen, ger det även läsaren möjligheten att förstå hur analysen har skapats. Det är nödvändigt för att stärka resonemangens tillförlitlighet i uppsatsen (Lundman & Graneheim, 2017, s. 231). På så sätt stärker detta även uppsatsens trovärdighet, eftersom vi med detta visar på att det är våra tolkningar vilka hörs i analysen. Utöver det har vi försökt hålla en genomlöpande röd tråd i uppsatsen för att ytterligare stärka trovärdigheten, genom att i bakgrunden av uppsatsen introducera bärande teoretiska utgångspunkter samt att syftet och frågeställningarna besvaras av analysen (Lundman & Graneheim, 2017, s. 230).

Trots att en röd tråd eftersträvas finns det begränsningar i uppsatsens överförbarhet, eftersom databasen Svenska Tidningar som nyhetsartiklarna inhämtats från kräver inloggning. Orsaken är att kravet på inloggning kan försvåra läsarens bedömning om uppsatsens överförbarhet till

andra kontexter, då allt material inte finns tillgängligt (Bryman, 2018, s. 468; Lundman & Granheim, 2017, s. 232). Det har vi försökt bemöta genom att inkludera ett flertal citat från dessa tidningar i analysen så att läsaren kan få en, inte fullständig, men ordagrann beskrivning av vad nyhetsartiklarna delvis innehöll. Vad citaten även bidrar med är att visa att resonemangen och tolkningar som vi drar i analysen är tydligt härledda från de valda nyhetsartiklarna, snarare än ett uttryck för särskilda dolda motiv, förutfattade meningar eller egna föreställningar (Bryman, 2018, s. 470). Således stärks uppsatsens konfirmerbarhet, eftersom vi har valt att arbeta med citat på detta sätt, vilket vi dessutom försöker säkerställa med hjälp av en strävan efter att så tydligt som möjligt redogöra för hur uppsatsen har nått fram till sina slutsatser.

4.5.3 Etisk reflektion

Även om nyhetsartiklarna inte medförde behovet att anonymisera de unga kvinnorna som beskrivs, och använder sekundärdata som exkluderar direktkontakt med dessa personer, innebär det inte att vi är fria från etiskt ansvar (Vetenskapsrådet, 2022, s. 22). Det är viktigt för oss att reflektera över hur materialet kan återvändas och tolkas i ett forskningssammanhang, då tolkningarna som gjorts av nyhetsartiklarnas framställningar kan riskera reproducera stigmatiserade föreställningar om de unga kvinnorna. Genom att därför kontinuerligt visa en transparens i uppsatsen, med hjälp av tydliga beskrivningar av vilka nyhetsartiklar som tolkats, på vilka sätt och med vilka resultat utifrån våra tolkningar, kan det ge läsaren tillräckligt för att se vad som är empiri och vad som är tolkning. Detta kan även minska risken för bias, eftersom noggrant återgivande av uppsatsens olika steg ger läsaren insikt i vad som ingår i materialet och vilka tolkningar som har gjorts utifrån det (Forskning.se, u.å.).

Sammantaget har det varit återkommande för oss i denna uppsats att genomlöpande ge en noggrann beskrivning av analysarbetet, från inhämtning av empiriskt material till kodningen av det. Detta möjliggör för läsaren att tydligt följa hur arbetsprocessen har gått till och ger chansen att själv bilda sig en uppfattning om hur materialet bör tolkas, vilket stärker uppsatsens tillförlitlighet.

5. Analys av nyhetsartiklarnas framställningar

Ett framträdande fynd från innehållsanalysen var att nyhetsartiklarna inte verkade komfortabla med den dubbla avvikelser som unga kvinnor i gängkriminalitet stundtals uppvisar, och därför bearbetade den genom att konstruera olika ramar. Den dubbla avvikelser uppstår eftersom de unga kvinnorna bryter mot två sociala regler: att vara kvinnor, och kriminella sådana (Heidensohn, 1985, s. 51). Sätten som nyhetsartiklarna handskades med denna dubbla avvikelse syntes i materialet genom att de konstruerade en offer-, relationell-, respektive agerande ram. Men skillnaden mellan dessa är inte bestämd, utan ramarna representerar dominerande framställningar inom respektive kategori. Därför symboliserar inte heller de tre ramarna teman vars syfte är att överskådligt sammanställa nyhetsartiklarnas framställningar, utan ramar som nyhetsartiklarna har konstruerat. Det har skett genom att nyhetsartiklarna valt att framhäva vissa aspekter kring unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet, och dölja andra. Det är så Entman menar att ramar skapas, och spår av det syns i att de unga kvinnorna framställs med olika nivåer av agens, samt att deras kriminalitet ges olika orsaksförklaringar i respektive ram (Entman, 1993, s. 52).

5.1 Ram 1: Offer

Ett av tre sätt som nyhetsartiklarna syntes bearbeta den dubbla avvikelser var genom att konstruera en offer-ram, som produceras på grund av att nyhetsartiklarna syntes välja att särskilt framhäva strukturella orsaker till de unga kvinnornas kriminalitet (Entman, 1993, s. 52). Dessutom motsvarade nyhetsartiklarna som utgick från denna ram över hälften av de analyserade nyhetsartiklarna, och var således märkbart större till antalet än de artiklar som utgick från en relationell- eller agerande ram. Det synliggör hur svenska nyhetsartiklar ser ut att föredra att framställa unga kvinnor i gängkriminalitet utifrån en offer-ram. Det skulle kunna bero på att tidningsbolagen och samhället ser det som enklare att förklara unga kvinnors kriminella delaktighet i gängkriminalitet som ett resultat av strukturella orsaker. Exempelvis att rättsväsendet underskattar unga kvinnors kriminella kapacitet, och att den vetenskapen leder till att gängkriminella män utnyttjar unga kvinnor till att begå gängkriminella handlingar. En förklaring som troligtvis gör samhället mer tillfreds, än att en till synes ökad rekrytering av unga kvinnor i gängkriminalitet skulle vara orsakad av deras egen kriminella drivkraft att bli gängkriminella.

Sett till uppsatsens första frågeställning blir effekten av det att unga kvinnor i svenska nyhetsartiklar 2023-2025 som är delaktiga i gängkriminalitet delvis framställs som offer, då deras kriminalitet ses i relation till ett utnyttjande eller utsatthet av gängkriminella män. Det som i

grunden är orsakat av en strukturell underskattning av ung kvinnlig kriminalitet från det svenska rättsväsendets sida. Framställningarna inom denna ram kännetecknas av att nyhetsartiklarna valde att framhäva kriminella roller som de unga kvinnorna tar sig an i och med den rättsliga underskattningen, samt uttryck som ”gröna gummor” och rosa lagbok”.

5.1.1 Kriminella roller

De kriminella rollerna framställdes i en artikel från *Dala-Demokraten*:

De [unga kvinnorna] används vanligen för att transportera och lagerhålla vapen och narkotika eftersom de till skillnad från männen går under polisens radar /.../ Det är också vanligt att de [unga kvinnorna] används som lockbete för att locka fram männens tilltänkta måltavlor. Men trots att de har en viktig roll står kvinnorna längst ned i hierarkin, vilket gör det svårare för dem att nå fram till dem än männen, förklarar Peter Svensson [Anställd på avhopparverksamhet]. (Lindström, 2023a, s. 11)

Samt i en artikel från *Sydsvenskan*:

/.../ Även om de ofta står utanför nätverken fyller de viktiga roller i brottsligheten, framför allt i narkotikaverksamheten där de anses ha en lägre risk för upptäckt. Många av dem transporterar, förvarar och förpackar narkotika, säger Katharina Tollin [Utredare & projektledare, Brå]. (Skogelin, 2025, s. 16)

När de unga kvinnornas kriminella roller beskrivs, syns det hur artiklarna från *Sydsvenskan* och *Dala-Demokraten* hanterar deras dubbla avvikelse genom att framhäva rollerna i relation till rättsväsendets underskattning av unga kvinnors kriminella kapacitet i gängkriminalitet (Heidensohn, 1985, s. 51). Förutom att offer-ramen skapas med denna framhävnings blir det här även tydligt hur ramen fungerar likt ett sätt att definiera orsaker och problem. Med andra ord framställs rättsväsendets underskattning av unga kriminella kvinnor som orsaken till problemet att dessa utnyttjas av gängkriminella män med den vetskapen (Entman, 1993, s. 52). Offer-ramen medför följaktligen den moraliska bedömningen hos samhället att unga kvinnor i gängkriminalitet karaktäriseras av en låg agens och utsatt position, som utnyttjade av gängkriminella män.

Allt detta möjliggörs eftersom nyhetsartiklarna framhäver att unga kvinnors inblandning i gängkriminalitet är orsakad av strukturella faktorer, som att de unga kvinnorna uppges kunna transportera och förvara narkotika då de undgår Polisens radar (Lindström, 2023a, s. 11). Med dessa framställningar visar dock nyhetsartiklarna indirekt att de strukturella orsaksfaktorerna utmärks av stereotypa förhållningssätt och normer kring kvinnlig kriminalitet, vilka präglar institutioner och samhället. Därmed kan framställningarna inom denna offer-ram, sett utifrån uppsatsens

andra frågeställning, förstås utifrån samhälleliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet eftersom de bidrar till att oskadliggöra eller neutralisera de unga kvinnornas dubbla avvikelse vilket de som kvinnor och kriminella annars uppfyller (Heidensohn, 1985, s. 51).

5.1.2 ”Gröna gummor”

Ett andra sätt som nyhetsartiklarna neutraliserade de unga kvinnornas dubbla avvikelse och framhävde deras utnyttjande var genom uttrycket ”gröna gummor”. I en artikel ur *Sydsvenskan* beskrevs hur män i kriminella gäng ”uppmannar varandra att skaffa en ‘grön gumma’, alltså en kvinna eller tjej som inte har något brottsregister och lätt kan utnyttjas och användas i de här miljöerna” (Tansel, 2025, s. 4). Uttrycket syftar till att framhäva medvetenheten hos gängkriminella män kring att ostraffade kvinnor är lätta att utnyttja kriminellt, eftersom rättsväsendet tenderar att underskatta dem. Därför speglar uttrycket ”gröna gummor” en strukturell rättslig underskattning då det visar hur rättsväsendet systematiskt, organiserat och återkommande underskattar laglydiga tjejers kriminella potential.

Uttrycket kan ses i relation till den tidigare forskningen. Anledningen är att en av studierna från den tidigare forskningen fann ur nordamerikanska nyhetsartiklar beskrivningar av alldagliga flickor, vars våld inte överensstämde med deras personlighet som skötsamma och duktiga individer (Andersen, Silcox & Isom Scott, 2021, s. 353). Detta framhäver det normala och skötsamma hos unga kvinnor, och ställer det mot en kriminell kontrast, likt uttrycket ”gröna gummor”. Syftet är således inte att skapa dramatiska föreställningar, utan framhäva hur ”gröna gummor” skapas på grund av stereotypa föreställningar om sådana unga kvinnors kriminella kapacitet. Föreställningarna är befästa strukturellt i svenska institutioner och samhället vilket nyhetsartiklarna tycks spegla.

Eftersom syftet i de svenska nyhetsartiklarna kan tolkas som motsatsen till att skapa dramatiska föreställningar går det att se i kontrast till den tidigare forskningen. En studie därifrån menade nämligen att dramatiska föreställningar av kvinnliga gärningsmän möjliggör för läsarna att kunna trösta sig själva med att de inblandade skiljde sig väsentligt från ”vanliga” människor (Berrington & Honkatukia, 2002, s. 69). Men vad de tre nyhetsartiklarna från *Sydsvenskan* och *Dala-Demokraten* uppvisar är inte dramatiska föreställningar av unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet. Istället framhäver de hur strukturella faktorer, som att de unga kvinnorna uppges kunna transportera och förvara narkotika eftersom de undgår Polisens radar, har skapat ”gröna gummor” (Lindström, 2023a, s. 11). Det är motsatsen till en dramatisk föreställning, eftersom den framhäver en systematiskt återkommande underskattning hos rättsväsendet, snarare än en

kvinnlig förövare som av egna kriminella drivkrafter valde att förvara och transportera narkotika. Det sistnämnda tenderar att få ett starkare nyhetsvärde enligt den tidigare forskningen, men döljs i de svenska nyhetsartiklarna då det agerar deras sätt att neutralisera de unga kvinnornas dubbla avvikelse (Berrington & Honkatukia, 2002, s. 69; Heidensohn, 1985, s. 51).

En ytterligare kontrast från den tidigare forskningen som utdragen synliggör är ett fokus på den bredare kontexten framför individuella faktorer. Den tidigare forskningen visade nämligen i två studier hur media valde i sina framställningar att fokusera på kvinnors individuella och personliga faktorer. Det framställdes i stället för den bredare kontexten som kunde ligga till grund för deras våldshandlingar eller brott, som strukturella faktorer eller politiska motiv (Lavie-Dinur, Karniel & Azran, 2015, s. 334; Larsson, Arnell och Moberg Stephensson, 2024, s. 627). Dock vad utdragen från de svenska nyhetsartiklarna visar på är att offer-ramen de unga kvinnorna framställs inom, skapas främst genom att framhäva strukturella orsaker till den kvinnliga kriminaliteten, och dölja individuella faktorer likt en kriminell drivkraft (Entman, 1993, s. 52-53).

Med individuella eller personliga faktorer är det troligtvis lättare för läsaren att dra slutsatsen att den unga kvinnans kriminalitet berodde på hennes eget mående, kärleksrelationer eller livsstil. Det möjliggör för nyhetsartiklarna att framhäva kvinnlig kriminalitet som något avvikande och enskilt. En betoning på strukturella orsaker återspeglar inte den enskilda problembilden, utan synliggör hur den kvinnliga kriminaliteten kan vara ett allmänt strukturellt orsakat problem. Detta verkar de internationella nyheterna vilja undvika till skillnad från de svenska nyhetsartiklarna. Anledningen till det kan vara att fokus då läggs på hur samhällets rättsväsende strukturellt underskattar kvinnlig kriminell kapacitet, så att unga kvinnor som kriminella självständiga aktörer inte ges för stort utrymme i media då det synliggör deras dubbla avvikelse.

Genom att framhäva en sådan strukturell orsak bidrar det till att underminera idén att den kvinnliga kriminaliteten skulle ske isolerat från resterande samhälle med tillhörande strukturer. Detta skiljer sig från en studie ur den tidigare forskningen, som visar hur nyhetsmedia framställer mäns våld mot kvinnor som isolerade event, eftersom det uppges kunna stärka idén om våldet som en isolerad patologi eller avvikelse (Carll, 2005, s. 145). Även om studien fokuserar på mäns våld mot kvinnor, visar den hur nyhetsmedia kan välja att framställa kriminella gärningar i en isolerad kontext och då ge brottet samma isolerade karaktär. Medan nyhetsmedia som väljer att framställa kriminella gärningar utifrån strukturella orsaker, likt utdragen ovan, förhindrar risken att kriminaliteten ses som ett avskilt fenomen.

5.1.3 ”Rosa lagbok”

En syn på denna kvinnliga kriminalitet som avskild från resterande samhället förhindras även med hjälp av en framställd medvetenhet hos Polisen kring att unga kvinnor i gängkriminalitet underskattas inom rättsväsendet. Det liknar en institutionell underskattning då Polisen, som en del av rättsväsendet, är en myndighet vilken bidrar till det svenska samhällets institutioner. Genom att Polisen uppvisar en medvetenhet om att de tenderar att inte betrakta unga kvinnor som en grupp med egen agens, synliggör det därför en medveten institutionell underskattning av dessa unga kvinnor. Fenomenet framställs i vissa av nyhetsartiklarna med uttrycket ”rosa lagbok”, exempelvis i följande utdrag från *Dagens Nyheter*:

Kvinnor som är involverade i gängkriminalitet undkom i hög utsträckning rättsväsendet, enligt Noas rapport från 2022. Det kan handla om att kvinnor inte visiteras när de stoppas med för polisen kända kriminella, eller att det enbart är mannen som gripits vid vapentillslag i bostaden. Men även om polisen arbetat upp till ett underlag om kvinnorna är det inte alltid det leder till åtal - eller så döms kvinnorna till mildare straff än en man som döms för samma brott, enligt samma rapport. Fenomenet går under begreppet ”Rosa lagboken” /.../. (Chamy, 2024, s. 8)

Noa står för den Nationella Operativa Avdelningen, en del av Polisens verksamhet, och genom att nyhetsartikeln inkluderar resultat från Noa:s egen rapport kan det vara artikelns sätt att framhäva denna medvetenhet ur en kritisk synvinkel. Detta tjänar offer-ramen syftet att kritik mot Polisens stereotypiskt manligt präglade arbete framhävs som en strukturell orsak till att unga kvinnor blir delaktiga i gängkriminalitet. Effekten av det blir även att de unga kvinnorna tillskrivs en låg agens, eftersom fokus i framställningen placeras på Polisens bristande arbete att kartlägga dessa unga kvinnor istället för att de unga kvinnorna de facto begår gängkriminella handlingar.

Det gör i sin tur att den dubbla avvikelser hos de unga kvinnorna i gängkriminalitet neutraliseras, då de framställs vara kvinnor vars kriminalitet däremot ses relaterad till strukturella orsaker (Heidensohn, 1985, s. 51). Troligtvis gör artiklarna det medvetet på grund av att det förmodligen är enklare för det svenska samhället att framhäva polisiära missar i daglig verksamhet som en anledning till osynliga unga kvinnor i gängkriminalitet. Det kan anses svårare att framställa de unga kvinnorna som medvetna om underskattningen, och att de utnyttjar faktumet att stereotypera föreställningar och normer kring kvinnlig kriminalitet för att de kan agera nästintill obemärkt.

En förklaring till detta utifrån ett genusperspektiv är att samtliga nämnda nyhetsartiklar inom offer-ramen försöker hantera spänningen som finns mellan kvinnlighet och kriminalitet. Orsaken till spänningen kan förstås utifrån att kvinnlig kriminalitet, men även våld, framhäver kvinnlighetens skarpa gränser (O'Neill & Seal, 2012, s. 42). Ett sätt att hantera spänningen som de unga kriminella kvinnor producerar, då de är kvinnor och kriminella och således dubbelt avvikande, är att förklara deras kriminalitet med strukturella orsaksfaktorer snarare än individuella (Heidensohn, 1985, s. 51). Deras kriminalitet kan då ses i relation till en strukturell rättslig underskattning, i stället för att framställas som orsakad av individuella faktorer hos de unga kvinnorna.

Sammanfattningsvis åskådliggör samtliga presenterade nyhetsartiklar på att deras sätt att bearbeta den dubbla avvikelsen som unga kvinnor i gängkriminalitet innebär är att skapa en offer-ram som neutraliserar denna dubbla avvikelse. Det mest framträdande sättet denna neutralisering genomförs är med strukturella orsaker, likt en rättslig underskattning av unga kvinnors kriminella kapacitet, som grunden till deras kriminalitet. Nyhetsartiklarna synliggör detta genom att framhäva de kriminella roller som de unga kvinnorna tar sig an, och uttryck som skapats, på grund av denna rättsliga underskattning. Ett av uttrycken, "grön gumma", liknas med framställningar från den tidigare forskningen, då båda placerar alldagliga och skötsamma unga flickor mot en kriminell kontrast. Däremot syns varken dramatiska eller individuellt präglade framställningar i utdragen, till skillnad från den tidigare forskningen. Slutligen syntes inte framställningar som presenterar våld likt en isolerad patologi eller avvikelse i utdragen, till skillnad från den tidigare forskningen, eftersom den kvinnliga kriminaliteten framställdes ske i relation till resten av samhället.

5.2 Ram 2: Relationell

Det andra sättet av tre som nyhetsartiklarna syntes bearbeta den dubbla avvikelsen hos dessa unga kvinnor var genom att skapa en relationell ram. Den kan utifrån Entmans definition av ramar förstås ha skapats genom att, lite mindre än en tredjedel av nyhetsartiklarna, syns särskilt välja ut att framhäva kärleksrelationer med gängkriminella män som orsak till de unga kvinnornas kriminalitet (Entman, 1993, s. 52). Därmed döljs andra, strukturella förklaringar, till den kvinnliga kriminaliteten. Jämfört med offer-ramen som syntes i över hälften av de analyserade nyhetsartiklarna, framgår det att den relationella ramen inte användes i lika hög utsträckning.

Det kan bero på att nyhetsartiklarna vill tillgodose läsarnas politiska preferenser och syns därför framhäva framställningar vars orsaker kan knytas till kriminalpolitiken (Rickardsson,

2022). För många har en politisk preferens blivit kriminalpolitik eftersom den behandlar gängkriminalitet, vilket har kommit att bli en av Sveriges kärnfrågor. Därför kan nyhetsartiklarna tillgodose många av läsarnas politiska preferenser genom att framhäva gängkriminaliteten som ett strukturellt samhällsproblem, med hjälp av en offer-ram. Framställningar som döljer detta genom att i stället framhäva kärleksrelationer som en orsak till ung kvinnlig gängkriminalitet syns därför inte i samma utsträckning, då det inte tillgodoser läsarnas politiska preferenser lika mycket.

En följd av denna variation i vilka orsaksförklaringar som framhävs är att de unga kvinnorna tillskrivs olika nivåer av agens. I offer-ramen tillskrevs de en låg agens medan de i den relationella ramen tillskrivs en begränsad agens. Det beror på att de unga kvinnornas kriminalitet i denna ram ses i relation till gängkriminella män. I och med detta fungerar den relationella ramen som ett sätt att omförhandla den dubbla avvikelsen som de unga kvinnorna uppnår, snarare än att neutraliseras som i offer-ramen. Det möjliggörs genom att de framställs som kvinnor och kriminella, vad Heidensohn definierar som dubbelt avvikande, men att deras kriminalitet sätts i förhållande till kärleksrelationer med gängkriminella män och därmed omförhandlas (Heidensohn, 1985, s. 51). Kopplat till uppsatsens första frågeställning framställs därmed unga kvinnor i svenska nyhetsartiklar 2023-2025 som är delaktiga i kriminalitet bland annat som relationella aktörer. Det kännetecknades av att nyhetsartiklarna framhävde följande orsaksfaktorer: kvinnornas kärleksrelationer, en omedveten syn på sig själva som kriminella, en romantiserad bild av gängkriminaliteten, samt som indirekt utnyttjade och offer.

5.2.1 Kärleksrelationer

Följande utdrag från *Sydsvenskan* åskådliggör hur nyhetsartiklarna framhävde kvinnornas kärleksrelationer till gängkriminella män som orsak till deras inblandning i gängkriminalitet:

[Ordförande Riksorganisationen för kvinno- och tjejjourer i Sverige]: Allt yngre riskerar att hamna i gängens grepp. Våra tjejjourer möter ju tjejer som har varit utsatta som bara är 12 år gamla /.../ Hon älskar honom, vill honom väl och vill inte skada. Sedan börjar våldet på ett eller annat sätt, och pressen och trycket på att hon ska begå brott /.../ Kvinnor och tjejer utnyttjas sexuellt. Exempelvis säljer han henne för att betala av hans egna skulder, säger hon (Tansel, 2025, s. 4).

Utdraget visar på hur tjejer i gängkriminalitet framställs som relationellt agerande, styrda av männen de ingår i relation med vilket ger upphov till en förmildrande bild av tjejernas kriminella handlingar. Andra exempel syns i en artikel från *Dala-Demokraten*: "Det började med en

kärleksrelation och landade i misshandel, hot och narkotikabrott. Kvinnan i 25-års åldern är ett fall där flickvänner misstänks ha förvandlats till kriminella hjälpredor. Nu varnar tullkriminalen för att fenomenet blivit allt vanligare.” (Lindström, 2023b, s. 11). Ett annat exempel finns i en artikel från *Sydsvenskan*: ”/.../ Andrea, som nyligen lämnat Skåne, träffade sin förövre när hon var tonåring. Det var hennes första kärleksrelation och han var flera år äldre” (Hedlund, 2024b, s. 9).

Varför dessa framställningar förekom flertalet gånger kan bero på en vilja hos nyhetsartiklarna att upprätthålla en syn på svensk kvinnlig gängkriminalitet som aktuell endast vid kärleksrelationer med gängkriminella män. Det framhäver unga kvinnors godtrogna och genuina tro på kärlek som en orsak till att samhället ser ökade unga kvinnliga gängrekryteringar, och döljer exempelvis en potentiell kvinnlig kriminell drivkraft. Sett utifrån Entman synliggör detta hur den relationella ramen skapas med hjälp av att framhäva dessa särskilda aspekter, vilket leder till att övriga aspekter döljs (Entman, 1993, s. 53). Framställningarna kan, sett till uppsatsens andra frågeställning, därför förstås utifrån samhälleliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet som att den relationella ramen de ingår i blir ett sätt att omförhandla den dubbla avvikelser. Den som unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet annars innebär (Heidensohn, 1985, s. 51). Därmed omförhandlas den till att stå i relation till deras strävan att ingå i kärleksrelationer, och kriminaliteten som utvecklas därefter är relativ i stället för självständigt eller strukturellt orsakad.

Detta kan styrkas av den tidigare forskningen. En studie där fann att framställningar av brottsliga eller våldsamma kvinnor valde att fokusera på deras individuella och personliga aspekter, över strukturella motiv eller politiska ideologier (Lavie-Dinur, Karniel & Azran, 2015, s. 334; Larsson, Arnell och Moberg Stephenson, 2024, s. 627). Varför detta förekom både i internationella nyhetsartiklar och svenska kan således grunda sig i en universell vilja hos en del nyhetsartiklar att framställa unga kvinnors kriminalitet i relation till deras egna karaktärer och beslut kring kärleksrelationer. En relativ kriminalitet gör att den dubbla avvikelser i första hand kan omförhandlas i stället för att synliggöras.

Även om de svenska nyhetsartiklarna inom den relationella-ramen var enhetliga i dessa framställningar, fanns det artiklar där som valde att framställa de unga kvinnorna som enskilda-respektive allmänna fall. Exempelvis i artikeln ur *Dala-Demokraten* kring att Tullverket upplever sig se ett flertal unga kvinnor med en romantiserad bild av kriminaliteten (Lindström, 2023b, s. 11). En artikel från *Sydsvenskan* väljer att istället framställa en enstaka ung kvinna

och relation till sin gängkriminella pojkvän (Hedlund, 2024b, s. 9). Funktionen av detta blir att enskilda framställningar kan leda läsaren till uppfattningen av situationen som en avvikelse och beroende av individuella faktorer. Det kan delvis stärkas av en studie från den tidigare forskningen som menade att mäns våld mot kvinnor som isolerade event stärker idén att våldet är en isolerad patologi eller avvikelse (Carll, 2005, s. 145). Även om studien fokuserar på mäns våld mot kvinnor är essensen densamma, framställningar av kriminella gärningar som isolerade event stärker uppfattningen att den specifika kriminaliteten är isolerad och avvikande. Framställningar i allmänna termer, likt *Dala-Demokraten*, kan å andra sidan uppfattas som orsakade av strukturella faktorer då fenomenet beskrivs vara utbrett. Samma framställda problem får därför bilden av sig att antingen vara kopplat till strukturella eller individuella faktorer, baserat på hur isolerat de framställs.

5.2.2 Omedvetenhet och romantisering

Nyhetsartiklar som placerade de unga kvinnornas kriminalitet i relation till deras egen syn på gängkriminaliteten motsvarade en ytterligare orsak till deras kriminella inblandning. Det handlade om framställningar av att de unga kvinnorna hade en aningslös syn på sig själva som kriminella eller en romantiserad bild av gängkriminaliteten. Exempel på det syns i två utdrag ur artiklar från *Dala-Demokraten*. Den ena av dem nämnde: "Han [Anställd avhopparverksamhet] säger att deras [unga kvinnornas] låga status gör att de inte betraktar sig själva som en del av gängen och därmed inte som avhoppare." (Lindström, 2023a, s. 11)

Den andra nyhetsartikeln från *Dala-Demokraten* beskrev följande:

/.../ [Sofia Wall, biträdande chef Tullverkets kriminalavdelning Syd] Sedan kan man säga att det finns en romantiserad bild hos vissa unga tjejer för den kriminella sfären - att man dras till detta. /.../ Men det är svårt att säga hur många tjejer som känner till vad de faktiskt gör, understryker Sofia Wall. (Lindström, 2023b, s. 11)

En romantiserad bild av gängkriminaliteten och de unga kvinnornas aningslösa syn på sig själva som kriminellt aktiva i gäng framställs som två orsaker till att unga kvinnor är inblandade i gängkriminalitet. Den relationella ramen skapar dessa orsaker, likt så ramar definieras genom att framhäva och i sin tur dölja särskilda aspekter (Entman, 1993, s. 53). Ramen väljer att framhäva en aningslöshet och romantisering hos unga kvinnor i gängkriminalitet, för att i sin tur

dölja exempelvis möjligheten att unga kvinnor i kriminella gäng har ökat på grund av en självständig kriminell drivkraft. Ramen döljer även strukturella faktorer, likt ett rättsväsende som underskattar deras kriminalitet och att de därför är mer kriminellt obehindrade än män.

Denna aningslöshet och romantisering kan därför ses som relationella orsaksförklaringar till de unga kvinnornas kriminalitet, och gör dem även mindre normbrytande då de inte framställs vara fullt fristående i sin kriminalitet. Det gör att den dubbla avvikelser som de annars uppfyller genom att vara självständiga kriminella aktörer, nu omförhandlas till att ses i förhållande till gängkriminella män (Heidensohn, 1985, s. 51). Framställningarna kan därför ge läsaren intrycket av dessa unga kvinnor som indirekt utnyttjade och utsatta, på grund av situationsbundna föreställningar om maskulinitet i gängmiljön.

Föreställningarna syns i att aningslösheten hos unga kvinnor av sig själva som fullständiga gängmedlemmar grundar sig i maskulina normer att endast män i gängkriminalitet kan anses vara fullskaliga gängmedlemmar. Även romantiseringen kan ses vara orsakad av unga kvinnors syn på sig själva som flickvänner till gängkriminella män, vilket bildar uppfattningen att de endast hjälper sina pojkvänner utan att själva vara kriminella. Det framställer ett indirekt utnyttjande och syn på de unga kvinnorna som offer, vilket till viss del liknar resonemangen om en institutionell underskattning som orsak till kvinnligt kriminellt utnyttjande av män, som förekommer i offer-ramen. De två ramarna liknar varandra på sättet att deras orsaker, strukturella respektive individuella, i grunden är skapade av föreställningar om traditionell, manlig, kriminalitet.

5.2.3 Traditionella eller kriminella offer

En nyans av denna syn på de unga kvinnorna som indirekt utnyttjade och offer är att det kan finnas en skillnad i hur de beskrivs som offer. Framställningen som relationella aktörer synliggör skillnaden mellan en ung kvinna som traditionellt offer och en ung kvinna som relationellt offer. Ett traditionellt offer skulle kunna symbolisera en ung laglydig kvinna som faller offer för sprängdåd på fel angiven adress, medan ett relationellt offer kan symbolisera en ung kvinna som också är offer, men för kärleken som har henne kriminellt involverad. Således kan de unga kvinnorna delaktiga i gängkriminalitet på grund av kärleksrelationer till gängkriminella män ses som kriminella offer. Det gör att de troligtvis inte tillskrivs någon traditionell offerstatus, men detta sätt att framställa på tjänar fortfarande syftet att förmildra den skarpa gränsen mellan kvinnlighet och kriminalitet. En gräns som annars gör att kriminella kvinnor kan upplevas som

avvikande och farliga (O'Neill & Seal, 2012, s. 42). Det är möjligt på grund av att deras kriminalitet sätts i relation till sina manliga motsvarigheter, och att den kvinnliga kriminaliteten därför framställs ha tillkommit i en miljö präglad av maskulinitetsnormer som har försvårat för de unga kvinnorna att se sig själva som fullt ut kriminella. Det gör att även om de unga kvinnorna är delaktiga i gängkriminalitet, ses deras dubbla avvikelse mer i relation till hur de aldrig riktigt kan bli fullt ut gängmedlemmar, än i förhållande till deras dubbla avvikelse (Heidensohn, 2010, s. 113, 42).

För att sammanfatta visar samtliga presenterade nyhetsartiklar på att deras sätt att bearbeta den dubbla avvikelsen som unga kvinnor i gängkriminalitet innebär är att skapa en relationell ram som omförhandlar denna dubbla avvikelse. Det genomförs i form av att kärleksrelationer med gängkriminella män anges som huvudsaklig orsak till de unga kvinnornas kriminalitet. Det kännetecknas av orsaksförklaringar likt kvinnornas kärleksrelationer, deras omedvetna syn på sig själva som gängkriminella och romantiserade bild av gängkriminaliteten, samt dem som indirekt utnyttjade och offer.

I och med detta syns det likheter med den tidigare forskningen i form av att även de egna utdragen framställer kriminella unga kvinnor utifrån individuella och personliga aspekter, över strukturella motiv eller politiska ideologier. Dessa ger upphov till att den dubbla avvikelsen ställs i relation till de unga kvinnornas strävan att ingå i en kärleksrelation, vars kriminalitet således är individuellt skapad i stället för strukturellt eller politiskt. En observerad variation i att framställa den kvinnliga kriminaliteten som allmän respektive enskild syntes även mellan nyhetsartiklarna, vars anledning kan styrkas av den tidigare forskningen.

5.3 Ram 3: Agerande

Det tredje och sista sättet som nyhetsartiklarna syntes bearbeta den dubbla avvikelse vilka unga kvinnor i gängkriminalitet innebär, var genom en agerande ram. Likt nyhetsartiklarna som utgick från den relationella ramen, utgjorde artiklar inom denna agerande ram mindre än en tredjedel av samtliga analyserade nyhetsartiklar. Den relationella ramen skapade nyhetsartiklarna genom att särskilt välja ut individuella kriminella drivkrafter som orsaker till de unga kvinnornas självständiga kriminalitet (Entman, 1993, s. 52). Vilket således döljer strukturella orsaker, till skillnad från offer-ramen, samt individuella orsaker kopplat till kärleksrelationer, till skillnad från den relationella ramen. Denna variation speglas i att nyhetsartiklarna inom denna agerande ram i sin tur tillskriver de unga kvinnorna en hög agens, i stället för en låg eller begränsad likt de andra ramarna. Kopplat till uppsatsens första frågeställning framställs därför de unga

kvinnorna i svenska nyhetsartiklar 2023-2025 som är delaktiga i gängkriminalitet bland annat som självständiga, aktiva och motiverade aktörer. Deras kriminalitet står fri från strukturella orsaker, likt ett systematiskt underskattande rättssystem, eller relationella faktorer, som kärleksrelationer. I och med dessa skillnader i orsaksförklaringar och nivåer av agens gör det även att den agerande ramen, till skillnad från de andra två, fungerar som ett sätt att synliggöra den dubbla avvikelser.

De unga kvinnorna är likt de i de andra ramarna både kvinnor och kriminella, men när de unga kvinnornas kriminalitet inte framställs i relation till yttre omständigheter innebär det att ett synliggörande av deras dubbla avvikelse kvarstår som det enda alternativet (Heidensohn, 1985, s. 51). Dessa framställningar kan därför, sett till uppsatsens andra frågeställning, förstås utifrån samhälleliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet som att en agerande ram fungerar likt ett sätt att synliggöra de unga kvinnornas dubbla avvikelse. Dock sker detta synliggörande inte obehindrat, utan genom att framställa kriminaliteten hos dessa unga självständiga kvinnor som grundat i flertalet problematiska orsaker. De orsakerna är bland annat villighet att mörda eller ekonomiska faktorer, kriminell villighet och missbruksproblematik eller psykisk ohälsa.

5.3.1 Psykisk ohälsa eller missbruk

Exempel på utdrag där missbruksproblematik eller psykisk ohälsa framhövdes som orsak till denna självständiga och aktiva kvinnliga kriminalitet syntes i nyhetsartiklar från *Dagens Nyheter* respektive *Dala-Demokraten*:

/.../ Elsas sökande efter spänning tog alltmer plats. /.../ Under ytan låg också en misstänkt obehandlad adhd-diagnos. (Chamy, 2024, s. 7)

Den unga kvinnan med postlådan uppger i förhör att hon har flera neuropsykiatriska diagnoser, och därför varit lättlurad. Hon har i perioder varit utstött och mobbad, men har haft kontakt med flera personer knutna till kriminella nätverket Foxtrot som hon hade kommit i kontakt med bland annat på internet /.../ Hon har själv nyttjat droger tidigare, men slutat, uppger hon. (Hermansson & Hällströmer, 2025, s. 6)

Den agerande ramen skapas här genom att framställningarna framhäver individuella orsaker, antingen problem med psykisk ohälsa eller missbruk, till de unga kvinnornas kriminella handlingar. Därmed döljer det strukturella orsaksfaktorer, likt rättsväsendets underskattning av kvinnlig gängkriminell kapacitet, som däremot framhövdes i offer-ramen (Entman, 1993, s. 52-

53). Eftersom psykisk ohälsa och missbruk kan ses som två olika orsaker, då personer med psykisk ohälsa kan ses som offer fast på ett annat sätt än missbrukare, innebär det även att de får olika effekter i framställningarna. Skillnaden på dem som offer grundar sig i att när missbruk innefattar narkotika kan missbrukarna ses av samhället som att ha utfört en kriminell handling, i stället för att vara drabbade av hälsoproblem. Det leder till en stigmatisering av dem, medan psykisk ohälsa snarare är så pass normaliserad och främst förknippad med en mental problematik i stället för en kriminell. Sett utifrån det skulle framställningar av unga kriminella kvinnor med psykisk ohälsa kunna innebära en lägre grad av problematisering än de drabbade av missbruk.

För att undersöka detta presenteras, utöver de ovan nämnda, ett exempel från en nyhetsartikel från *Sydsvenskan* som löd: “/.../ Linda var själv inne i ett missbruk och levde i kriminalitet när hon inledde en relation med en grovt gängkriminell man. Hon blev en del av hans gruppering. För gängets räkning sålde hon narkotika och blev delaktig i utpressningar” (Hedlund, 2024b, s. 8-9). Det som syns är att i sekvenser där missbruk tas upp tenderar de att i *Sydsvenskan*, och till viss del *Dala-Demokraten*, följas upp av kriminell aktivitet. Medan psykisk ohälsa i delvis *Dala-Demokraten*, samt *Dagens Nyheter*, snarare följs upp eller presenteras i anslutning av att den har haft effekten av att göra den unga kvinnan utsatt eller spänningssökande (Hermansson & Hellströmer, 2025, s. 6; Hedlund, 2024b, s. 8-9; Chamy, 2024, s. 7).

Detta återspeglar därför en tendens hos vissa nyhetsartiklar inom den agerande ramen att framställa unga kriminella kvinnor med psykisk ohälsa till en lägre grad av problematisering än de drabbade av missbruk. Med stöd i Heidensohn kan det ses som att de unga kvinnorna är dubbelt avvikande i olika grad, då de unga kvinnorna som framställs ha missbruk framhävs som kriminella offer medan de med psykisk ohälsa framhävs endast som offer (Heidensohn, 1985, s. 51). Det leder läsaren till bilden att det är dessa problematiker som till slut har orsakat den unga kvinnans kriminalitet, men att en högre grad av medlidande och syn på dem som offer kan ges i framställningar med psykisk ohälsa.

En ytterligare variation som utdragen från *Dagens Nyheter*, *Dala-Demokraten* och *Sydsvenskan* visar är att vissa av dem även valde att framhäva hur en romantisk relation blev den unga kvinnans väg in i gängkriminaliteten. Det skulle kunna tyda på att nyhetsartikeln väljer att kombinera missbruksproblematiken med en kärleksrelation, som ett ännu starkare sätt att hantera den unga kvinnans angivna dubbla avvikelse. Detta genomförs genom bilden som läsaren får kring att det både krävs missbruk och relation med en gängkriminell man för att den unga kvinnan ska bli kriminell och därmed dubbelt avvikande (Heidensohn, 1985, s. 51). Detta bekräftar

den tidigare forskningen vars ena studie lade fram hur dramatiska framställningar av kvinnliga gärningsmän i media kan lugna läsarna, då kvinnorna framställs skilja sig väsentligt från ”vanliga” människor (Berrington & Honkatukia, 2002, s. 69).

Genom att stundtals framställa den unga kvinnan som drabbad av missbruksproblematik, psykisk ohälsa, och i vissa fall indragen på grund av kärlek till en gängkriminell man, skapar det många faktorer som behöver uppfyllas. Det blir en uppfattning hos läsarna att samtliga faktorer behövs innan kvinnlig kriminalitet kan förväntas. Således bidrar framställningar likt de från *Sydsvenskan*, *Dagens Nyheter* och *Dala-Demokraten* till att ge läsarna, och i sin tur samhället, en bild av att kvinnlig kriminalitet i gäng är något som det krävs mycket till för att inträffa. Därmed kan de skapa ett lugn hos läsaren om hur det var många komponenter som inte stod rätt till hos den kvinnliga kriminella, och att det var i ett samspel av dem alla som kriminaliteten lyckades få fäste.

5.3.2 Ekonomiska svårigheter och kriminell villighet

En annan orsak till självständiga unga kvinnors kriminalitet framställdes vara ekonomiska svårigheter och villighet att delta i kriminella uppdrag, vilket bland annat syntes i ett utdrag från en artikel ur *Dagens Nyheter*:

Kvinnan som skriver meddelandet [söker kriminellt uppdrag] är 24 år och bor i en mellanstor stad i Västsverige. Hon har skulder hos Kronofogden och behöver pengar - men lever i övrigt ett skötsamt liv, utan missbruk eller tidigare domar. /.../ Men hon grips kort därefter med portionsförpackad narkotika och en kniv i handväskan. Hon har hittat ett sätt att tjäna pengar: Hon kör runt i Stockholm och levererar droger. Uppdragsgivarna berömmar hennes ihärdiga arbete. Nu, drygt ett halvår senare, sitter kvinnan i danskt häkte. (Vickhoff & Hansson, 2024, s. 6).

Den ekonomiska problematiken i form av skulder skulle kunna ses som en strukturell orsak ifall den unga kvinnan framställs exempelvis komma från ett utsatt område med bristande resurser. Men genom att i direkt anslutning till framställningen av hennes skulder framhäva hur hennes övriga omständigheter är välartade, visar det hur denna agerande ram skapas då framhäningen av detta bidrar till att dölja en potentiell utsatthet av socioekonomiska faktorer som orsak till kriminaliteten (Entman, 1993, s. 52-53). Det underlättar för nyhetsartikeln att tillskriva den självständigt kriminella unga kvinnan en hög agens och som problematisk, snarare än präglad av en strukturell problematik i form av socioekonomiska problem.

Denna strukturella problematik döljs ytterligare, eftersom den unga kvinnan i samma utdrag framställs besitta en kriminell villighet, då det agerar nyhetsartikelns sätt att framställa den unga

kvinnan som problematisk. Hon är kvinna och kriminell, vilket utifrån Heidensohn definierar dubbel avvikelse, som artikeln synliggör samtidigt som den försöker kontrollera detta synliggörande med problematiska framställningar (Heidensohn, 1985, s. 51). De unga kvinnorna i offer-ramen och den relationella ramen uppvisar även dem denna dubbla avvikelse, men vars kriminalitet kan sättas i relation till yttre faktorer, och behandlar därför den dubbla avvikelsen genom neutralisering respektive omförhandling. Det är när dessa yttre faktorer inte finns att tillgå som den agerande ramen skapas, som synliggör den dubbla avvikelsen men håller den på en hanterbar nivå genom problematiska framställningar.

5.3.3 Likgiltig för människoliv

Dessa problematiska framställningar syns i en tredje orsak till den självständiga kvinnliga kriminaliteteten och kan åskådliggöras genom ett utdrag från *Dagens Nyheter*. Utdraget visar ett uttalande från en polis och löd: “/.../ Hon är, likt många andra i den här miljön, likgiltig för människoliv /.../” (De Vivo, 2024, s. 10). Framställningen i utdraget fungerar som ett sätt att synliggöra den unga kvinnans dubbla avvikelse genom att framhäva hennes hänsynslösa inställning till människors rätt att finnas till. Viktigt att notera är att den bilden skapas utan att nyhetsartikeln behöver framställa den unga kvinnan som värre än hennes manliga motsvarigheter. Genom att nämna kvinnlig kriminalitet, ett fenomen som redan anses vara farligt och avvikande, ses den unga kvinnans kriminalitet av samhället redan som värre än den som utförs av män (O’Neill & Seal, 2012, s. 42; Heidensohn, 1985, s. 51).

Framställningen reflekterar därför en samhällssyn kring att ett stadium där unga kvinnor upplevs lika hänsynslösa som män är uppnådd. Det speglar ett samhälleligt misslyckande eftersom läsaren får bilden av att det onormala, kvinnlig kriminalitet, nu till och med har blivit normalt, likt manlig gängkriminalitet. Sättet som den agerande ramen skapar detta är genom att framhäva kvinnlig kriminalitet i relation till manlig och därmed leda läsaren till den moraliska bedömningen att gängkriminaliteten är så pass utvecklad i Sverige, att till och med unga kvinnor ansluter (Entman, 1993, s. 52).

Sammanfattningsvis visar samtliga presenterade nyhetsartiklar på att deras sätt att bearbeta den dubbla avvikelsen som unga kvinnor i gängkriminalitet innebär är att skapa en agerande ram som synliggör denna dubbla avvikelse. Ramen framhäver självständiga och aktivt kriminella drivkrafter som orsaker till de unga kvinnornas kriminalitet. Dessa kännetecknas av framställningar om psykisk ohälsa eller missbruk, ekonomiska svårigheter, kriminell villighet och en likgiltighet för människoliv. Samtliga syns synliggöra den dubbla avvikelsen ur en problematisk synvinkel, vilket kan kopplas till en studie ur den tidigare forskningen som fann dramatiska

framställningar som ett sätt att lugna läsaren. Framställningarna ger läsaren uppfattningen att ytterst mycket krävs för att den kvinnliga kriminaliteten ska utbryta.

6. Diskussion

Syftet med uppsatsen var att undersöka hur unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet framställs i svenska nyhetsartiklar mellan 2023 och 2025, samt hur deras framställningar kan förstås i relation till samhälleliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet. Som svar på detta syntes i materialet hur de analyserade nyhetsartiklarna konstruerade en offer-, relationell-, och agerande ram som de framställde dessa unga kvinnor genom. Det besvarar därmed uppsatsens första frågeställning i grova drag. I mer detaljerade drag framställs de unga kvinnorna dels som offer orsakat av en rättslig underskattning och ett manligt gängkriminellt utnyttjande. Dels som relationella aktörer vars kriminalitet ses i förhållande till deras kärleksrelationer med gängkriminella partners. Och dels som självständigt agerande individer vars kriminella aktivitet likställs med sina manliga gängkriminella motsvarigheter. Sett utifrån detta syns det tydligt att den kvinnliga kriminaliteten, i samtliga tre ramar, ständigt sätts i relation till gängkriminella män oavsett om det gäller de unga kvinnorna som offer, flickvänner eller självständiga aktörer.

Det räcker därmed inte för nyhetsartiklarna att konstruera ramar där de unga kvinnorna framställs endast i relation till sig själva och sin egen kriminalitet. Artiklarna ger olika orsaksförklaringar till den kvinnliga kriminaliteten och tillskriver de unga kvinnorna olika nivåer av agens, men dessa syns alltid ske i en manlig gängkriminell kontext. Det beror på att ramarna endast verkar kunna neutralisera, omförhandla eller synliggöra den dubbla avvikelsen hos dessa unga kvinnor genom att placera deras kvinnliga kriminalitet i relation till gängkriminella män. I offer-ramen neutraliseras den dubbla avvikelsen eftersom de ses som offer vilka utnyttjas av gängkriminella män på grund av en rättslig underskattning av kvinnlig kriminalitet. I den relationella ramen omförhandlas den dubbla avvikelsen genom att gängkriminellt delaktiga unga kvinnor sätts i relation till exempelvis deras gängkriminella pojkvänner, och således inte ses fullt ut kriminella. Samt i den agerande ramen synliggörs den dubbla avvikelsen men för att därefter problematiseras genom att en självständig ung kvinnlig gängkriminell delaktighet sätts i relation psykisk ohälsa, missbruk, relationer eller den skoningslöshet som manliga gängkriminella tillskrivs. Kopplat till uppsatsens andra frågeställning kan ramarnas funktion för att hantera denna dubbla avvikelse förstås utifrån att samhälleliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet skapar ett upplevt behov hos nyhetsartiklarna att aldrig framställa unga kriminellt delaktiga kvinnor bortom ett manligt kriminellt sammanhang. Det möjliggör för samhället att få externa förklaringar till varför en ung kvinnlig kriminalitet utvecklas, likt en kärleksrelation eller rättslig underskattning, i stället för att det finns en självständig kriminell drivkraft hos den

unga kvinnan. Det gör detta upplevda svårbegripliga fenomenet begripligt för samhället och inbringar ett allmänt lugn i att hennes kriminalitet berodde på något annat än henne själv.

Kopplat till att inbringa läsaren ett lugn syntes det tillfällen i analysen där den tidigare forskningen stärkte uppsatsens resultat. Som i den agerande ramen där nyhetsartiklarna synliggjorde den dubbla avvikelsen ur en problematisk synvinkel, vilken kunde kopplas till den tidigare forskningens resultat att dramatiska föreställningar kan lugna läsaren. Det sker genom att skapa uppfattningen att ytterst mycket krävs för att den kvinnliga kriminaliteten ska utbryta. Ett ytterligare tillfälle där analysen stärkte den tidigare forskningen var att den relationella ramen syntes fokusera på framställningar utifrån individuella och personliga aspekter, över strukturella, och det förekom i flera studier ur den tidigare forskningen. Dock skymtades en skillnad från den tidigare forskningen i offer-ramen, eftersom där präglade varken dramatiska eller individuella framställningar utdragen. Således stärks fynden från den relationella ramen av den tidigare forskningen, medan offer-ramen bidrar till nya insikter. Vad detta strukturella fokus gjorde för offer-ramen var att framställningarna inom ramen inte syntes presentera kvinnlig kriminalitet eller våld likt en isolerad patologi eller avvikelse.

Det fanns även variationer inom ramarna och inte enbart emellan dem, exempelvis i den relationella ramen där den kvinnliga kriminaliteten framställdes som allmän i vissa fall och enskild i andra. Anledningen till det kunde styrkas av den nämnda tidigare forskningen kring att en enskild framställning kan bidra till att läsaren ser den kvinnliga kriminaliteten som isolerad och avvikande. Därmed kan det ha funnits tillfällen där nyhetsartiklarna tjänade på att framställa de unga kvinnorna som ett isolerat fenomen respektive ett allmänt förekommande sådant, exempelvis när artikeln gällde en kärleksrelation som gått fel eller att Tullverket sett att fler flickvänner är gängkriminellt delaktiga på uppdrag av sina pojkvänner. En ytterligare variation inom ramarna syntes i den agerande ramen, om att en skillnad gjordes mellan unga kvinnor som fallit offer för missbruk respektive psykisk ohälsa. Det förstnämnda framställdes oftare i nära anslutning till den unga kvinnans kriminella aktivitet, och kan således spegla samhällseliga föreställningar om vilka som upplevs kunna framställas som offer respektive kriminella offer.

Faktumet att dessa ramar konstruerades i mycket mindre utsträckning än offer-ramen talar för att sättet som det svenska samhället föredrar mest att framställa unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet genom är med en offerstatus, låg agens och kriminalitet vilken är orsakat av struk-

turella faktorer, som en rättslig underskattning. Det tillfredsställer troligtvis fler politiska preferenser hos läsarna och gör de mer tillfreds än att en till synes ökad rekrytering av dessa unga kvinnor i gängkriminalitet skulle bero på deras egen kriminella drivkraft att bli gängmedlemmar. Tanken att denna ökning beror på missar inom bland annat polisiärt arbete, och inte i en ökad kvinnlig kriminell villighet, är även mer lämpad inom kriminalpolitiken eftersom den erbjuder en mer begriplig praktisk och synlig lösningsmöjlighet. Förklaringen till den unga kvinnliga gängkriminella delaktigheten placeras härmed återigen i relation till yttre omständigheter, som i detta fall bottnar i att maskulina föreställningar präglar samhällets och rättsväsendets syn på kapabla kriminella.

Resultaten som här har diskuterats är intressanta, men uppsatsen har även sina begränsningar. Det syns exempelvis en bristande reflektion kring hur tidningarnas politiska tillhörighet skulle kunna ha betydelse för dessa resultat. Till exempel om tidningar med en viss politisk inriktning tenderade använda en viss ram oftare än tidningar med en annan politisk inriktning. Det skulle kunna analytiskt fördjupa uppsatsen då det uppvisar en förståelse att allt i samhället, även nyhetsartiklar, är politiskt präglat. Vidare skulle det ha varit värdefullt att inkludera nyhetsartiklar redan från 2015, eftersom politiska förändringar och den svenska gängkriminaliteten har utvecklats mycket sedan dess. En jämförelse över tid skulle kunnat fånga dessa förändringar och indirekt speglat Sverige som rättsstat och politisk sfär.

Eftersom analysen även skapade förståelsen att unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet kontinuerligt framställs i relation till gängkriminella män, skulle valet att även inkludera framställningar av dessa män vara värdefull. Där tanken hade varit att belysa skillnader emellan dem och ifall ramarna skiljer sig åt väsentligt när endast en av dem är dubbelt avvikande. Fortsättningsvis skulle exempelvis en diskursanalys kunna undersöka samma material som uppsatsen utgår ifrån, men på ett mer diskursivt ingående sätt, och ge värdefulla insikter som den kvalitativa innehållsanalysen kan kompletteras av.

Sammantaget motsvarar därmed dessa begränsningar med uppsatsen förslag på vad framtida forskning kan bygga vidare på. Men fram tills dess agerar den aktuella uppsatsen ett värdefullt bidrag till den svenska forskningen om hur svenska nyhetsartiklar framställer unga kvinnor delaktiga i gängkriminalitet, sett utifrån samhälleliga föreställningar om kvinnlig kriminalitet.

7. Referensförteckning

- Acta Publica. (2025). *Årsrapport 2024: Nätverkskriminaliteten i Sverige*.
<https://actapublica.se/nyheter/arsrapport-2024-natverkskriminaliteten-i-sverige-2/> [2026-03-31].
- Andersen, T. S., Silcox, J. & Isom Scott, D. A. (2021). Constructing “Bad Girls”: Representations of Violent Girls in the Canadian and U.S. News Media. *Deviant behavior*, 42(3), s. 353-365. doi: 10.1080/01639625.2019.1676105
- Andersson, U. (2025). *Svenska nyhetsvanor 2005-2024*. Mediemyndigheten.
<https://mediemyndigheten.se/rapporter-och-analyser/svenska-nyhetsvanor/> [2026-04-20].
- Arnell, L., Moberg Stephensson, M. & Vogel, M. A. (2024). *Forskningsöversikt: Flickor och unga kvinnor i kriminella gäng. Riskfaktorer, delaktighet och stödinsatser*. Barnombudsmannen. [2026-03-31].
<https://www.barnombudsmannen.se/stallningstaganden/publikationer/forskningsoversikt-flickor-och-unga-kvinnor-i-kriminella-gang/>
- Berrington, E. & Honkatukia, P. (2002). An Evil Monster and a Poor Thing: Female Violence in the Media. *Journal of Scandinavian Studies in Criminology and Crime Prevention*, 3(1), s. 50–72. doi: 10.1080/140438502762467209.
- Bonnier News. (2024). *Nya Dalademokraten.se lockar med kända profiler från vänster* [pressmeddelande], 9 januari.
<https://via.tt.se/pressmeddelande/3405271/nya-dalademokratense-lockar-med-kanda-profiler-fran-vanster?publisherId=3236152&lang=sv> [2026-04-28].
- Boréus, K. (2022). Diskursanalys. I Ahrne, G. & Svensson, P. (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Tredje upplagan. Liber, s. 200-215.
- Bris. (2026). *Gängkriminalitet*. <https://www.bris.se/for-barn-och-unga/vanliga-amnen/vald-och-krankningar/gangkriminalitet/> [2026-05-04].

- Brottsförebyggande rådet. (Brå) (u.å.) *Kriminella nätverk*.
<https://bra.se/amnen/kriminella-natverk> [2026-05-01].
- Bryman, A. (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder*. Tredje upplagan. Liber.
- Capuder, A. & Kristiansson, U. (2024). Morddömda gängkriminella släppta ur häktet. *Sydsvenskan*, 28 september.
<https://www.sydsvenskan.se/skane/morddomda-gangkriminella-slappta-ur-haktet/> [2026-04-10].
- Carll, E. K. (2005). Violence and Women: News Coverage of Victims and Perpetrators. I Cole, E. & Henderson Daniel, J. H. (red.) *Featuring Females: Feminist Analyses of Media*. American Psychological Association, Washington, DC, s. 143-153. doi: 10.1037/11213-010
- Collins, R. E. (2016). “Beauty and bullets”: A content analysis of female offenders and victims in four Canadian newspapers. *Journal of Sociology*, 52(2), s. 296–310. doi: 10.1177/1440783314528594.
- Dagens Nyheter. (2026). Detta är Dagens Nyheter. *Dagens Nyheter*, 10 februari.
<https://www.dn.se/detta-ar-dagens-nyheter/> [2026-04-16].
- Entman, R. M. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*, 43(4), s. 51-58. doi: 10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x
- Eriksson-Zetterquist, U. & Ahrne, G. (2022). Intervjuer. I Ahrne, G. & Svensson, P. (red.) *Handbok i kvalitativa metoder*. Tredje upplagan. Liber, s. 55-77.
- Expressen. (2017). Välkommen till Expressen. *Expressen*, 18 september.
<https://www.expressen.se/om-expressen/valkommen-till-expressen/> [2026-04-16].
- Forskning.se. (u.å.) *Bias*. <https://forskning.se/ordlista/bias/> [2026-04-17].
- Goffman, E. (1974). *Frame analysis: an essay on the organization of experience*. Harvard University Press.
- Haage, F. (2025). *Brokig moderat båtlast*. <https://www.smp.se/ledare/brokig-moderat-batlast/> [2026-04-28].

- Heidensohn, F. (2010). The deviance of women: a critique and an enquiry. *The British journal of sociology*, 61(1), s. 111–126. doi: 10.1111/j.1468-4446.2009.01242.x
- Heidensohn, F. (1985). *Women and Crime*. Macmillan, London.
- Jonzon, N. (2023). Vilken politisk tillhörighet har GP? *Göteborgs-Posten*, 16 juli. <https://www.gp.se/nyheter/goteborg/vilken-politisk-tillhorighet-har-gp.ed3fb9ba-626f-4422-b96c-840a81e588aa> [2026-04-16].
- Larsson, A-K., Arnell, L. & Moberg Stephensson, M. (2024). Breaking Norms: Depictions of Violent Girls in Swedish Newspapers. *Deviant Behavior*, 46(5), s. 627-638. doi: 10.1080/01639625.2024.2359613.
- Lavie-Dinur, A., Karniel, Y. & Azran, T. (2015). “Bad girls”: the use of gendered media frames in the Israeli media’s coverage of Israeli female political criminals. *Journal of Gender Studies*, 24(3), s. 326-346. doi: 10.1080/09589236.2013.841572
- Lundman, B. & Hällgren Graneheim, U. (2017). Kvalitativ innehållsanalys. I Höglund-Nielsen, B. & Granskär, M. (red.) *Tillämpad kvalitativ forskning inom hälso- och sjukvård*. Tredje upplagan. Studentlitteratur, s. 219-233.
- Melin, S. (2026). Gängen i Helsingborg pressar unga med påhittade skulder. *Helsingborgs Dagblad*, 23 mars. <https://www.hd.se/helsingborg/gangen-i-helsingborg-pressar-unga-med-pahittade-skulder/> [2026-04-10].
- Mokhtari, A. (2017). Konservativa NWT tar över socialdemokratiska VF. *Sveriges Television (SVT)*, 1 mars. <https://www.svt.se/kultur/konservativa-nwt-tar-over-socialdemokratiska-vf> [2026-05-17].
- Nationalencyklopedin. (NE) (u.å.). *Svenska Dagbladet*. <https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/l%C3%A5ng/svenska-dagbladet> [2026-04-07].
- Noaks, L. & Wincup, E. (2004). *Criminological Research: Understanding Qualitative Methods*. SAGE Publications Ltd.

- O'Neill, M. & Seal, L. (2012). Violent Female Avengers in Popular Culture. I O'Neill, M. & Seal, L. (red.) *Transgressive Imaginations – Crime, Deviance and Culture*. Critical Criminological Perspectives. Palgrave Macmillan, London, s. 42-63. doi: 10.1057/9780230369061
- Orvesto Consumer Newspapers API. (2026). *Topplista Sveriges största tidningar*. <https://ocast.com/se/toplists/orvesto-konsument-api> [2026-04-10].
- Rickardsson, J. (2022). Ägarskap och politisk vinkling av nyhetsmedia: Har samtliga samägda tidningar liknande partipolitiskt innehåll? *Vertikals*, Forsningskommunikation från Jönköping University. <https://ju.se/portal/vertikals/blogs/jonkoping-international-business-school/bloggposter/2022-10-11-agarskap-och-politisk-vinkling-av-nyhetsmedia-har-samagda-tidningar-liknande-partipolitiskt-innehall.html> [2026-04-21].
- Schori, M. (2025). Vanliga frågor och svar om Aftonbladets journalistik. *Aftonbladet*, 27 november. <https://www.aftonbladet.se/om-aftonbladet/a/kwMBB9/aftonbladets-journalistik-vanliga-fragor-och-svar> [2026-04-16].
- Sydsvenskan. (2016). Välkommen till oss på Sydsvenskan. *Sydsvenskan*, 5 maj. <https://www.sydsvenskan.se/om-sydsvenskan/valkommen-till-oss-pa-sydsvenskan-9NsJU/> [2026-04-16].
- The Wall Street Journal. (2026). News - Opinion. *The Wall Street Journal*. <https://newsliteracy.wsj.com/news-opinion/> [2026-04-10].
- Tollin, K., Hurve, K. & Dufort, M. (2025:13). *Flickor och kvinnor i kriminella nätverk: En studie av vägar in, delaktighet, brott och vägar ut*. Brottsförebyggande rådet (Brå). <https://bra.se/rapporter/arkiv/2025-10-22-flickor-och-kvinnor-i-kriminella-natverk> [2026-03-31].
- TT. (2014). HD byter sin politiska inriktning. *Sveriges Television Nyheter (SVT Nyheter)*, 19 augusti. <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/skane/hd-tappar-sin-politiska-farg> [2026-04-17].

Vetenskapsrådet. (2022). *Vetenskapsrådets samordningsuppdrag om öppen tillgång till forskningsdata 2022*. Vetenskapsrådet.

<https://www.vr.se/analys/rapporter/vara-rapporter/2022-03-10-vetenskapsradets-samordningsuppdrag-om-oppen-tillgang-till-forskningsdata-2022.html> [2026-04-17].

8. Bilagor

Bilaga 1: Alla insamlingstillfällen och fynd utifrån de valda sökorden

	Sökord 1	Sökord 2	Sökord 3	Sökord 4	Sökord 5
Tillfälle 1 (5/3)	33 träffar/ 6 valdes	42 träffar/ 2 valdes	49 träffar/ 2 valdes		
Tillfälle 2 (18/3)				275 träffar/ 8 valdes	118 träffar/ 2 valdes
Tillfälle 3 (28/4)	4 träffar/ 2 valdes ut	14 träffar/ 1 valdes	7 träffar/ 1 valdes	73 träffar/ 1 valdes	39 träffar/ 3 valdes

Bilaga 2: Nyhetsartiklarna som utgjorde det empiriska materialet

	Rubrik	Datum	Tidning
1	”10 000 kvinnor kan kopplas till gängen”.	2025-10-24	Sydsvenskan
2	”Cannabis i postlådan – så dras unga in i kriminella nätverk”.	2025-09-30	Dala-Demokraten
3	”Fler kvinnor vill bort från kriminella gäng”.	2025-07-15	Sydsvenskan
4	”De varnar föräldrar: ’Sluta vara så naiva’”.	2025-06-19	Aftonbladet
5	”Yahye Omar Abdifatahad döms till livstid för skjutningarna”.	2025-06-13	Expressen
6	”Så märker du att ditt barn rekryterats av gäng”.	2025-02-10	Smålandsposten
7	””Ordningsamma barnen utnyttjas”.	2024-10-10	Aftonbladet
8	””När du nämner order mamma bryter barnen i häktet ihop”.	2024-09-28	Dagens Nyheter
9	”De lever på flykt undan männen”.	2024-09-20 (b)	Sydsvenskan

10	”Fler kvinnor vill lämna gängmiljön”.	2024-09-20 (a)	Sydsvenskan
11	”Flyttade till länet – åkte fast med knark”	2024-09-18	Värmlands Folkblad
12	”Så rekryteras unga svenskar för våldsdåd i Danmark”.	2024-08-17	Dagens Nyheter
13	”Ung kvinna misstänks ha varit torped i gängkriget”.	2024-07-16	Dagens Nyheter
14	”Polisen: ’Gängen kan rekrytera sårbara 10-åringar via Tiktok’”.	2024-07-08	Svenska Dagbladet
15	”Amir tog emot ett kilo knark – varje vecka”.	2024-07-01	Aftonbladet
16	”Lyxshoppade – bara timmar efter mordet”.	2024-06-19	Aftonbladet
17	”Elsa lämnade gänget: ’Jag räknade aldrig med att bli såhär gammal’”.	2024-03-31	Dagens Nyheter
18	”62 000 personer knyts till gängkriminalitet”.	2024-02-24	Smålandsposten
19	”Fånge: ’Hot och våld var och varannan dag’”.	2024-02-15	Sydsvenskan
20	”Nya krav på säkerhet när fler kvinnor döms till långa fängelsestraff”.	2024-02-07	Dagens Nyheter
21	””Är mycket svårare för tjejer att lämna gängkriminalitet”.	2024-01-29	Aftonbladet
22	”Gängen lockar med lyx – på insidan väntar hot och misär”.	2024-01-02	Dagens Nyheter
23	”Fler tjejer bland de aktiva i Malmös kriminella nätverk”.	2023-11-25	Sydsvenskan
24	”Nu ska tjejerna i de kriminella gängen fångas upp”.	2023-11-05	Göteborgs-Posten
25	”Hemliga gängmötets mål: frysa ut knarkbaronen Rawa Majid”.	2023-10-01	Svenska Dagbladet
26	”Gängen utnyttjar kvinnor för att reglera skulder”.	2023-09-30	Dagens Nyheter

27	”Kriminella kvinnor – gängens dolda vapen”.	2023-08-28 (a)	Dala-Demokraten
28	”Först kärlek – sedan misshandel, hot och åtal”.	2023-08-28 (b)	Dala-Demokraten

Bilaga 3: Kodningsschemat för innehållsanalysen

Kod	Underkategori	Kategori
Grön gumma	Unga kvinnor som, p.g.a. rättsväsendets låga grad av misstanke, används av gängkriminella män för att begå brott.	Underskattning
Bihang	Unga kvinnor som genomför uppdrag åt gängkriminella män och agerar i beroendeställning åt dem.	Relationell aktör
Utsatt eller utnyttjad	Unga kvinnor som sexuellt, fysiskt, ekonomiskt, eller kriminellt exploateras av gängkriminella män.	Offerstatus
Aktör	Unga kvinnor som självständigt och aktivt deltar i kriminella handlingar.	Deltagande
Rosa lagbok	Unga kvinnor som systematiskt underskattas och därför undgår rättsväsendets radar.	Underskattning

LUNDS UNIVERSITET
Sociologiska institutionen
Box 114, 221 00 LUND
www.soc.lu.se